

T R E Ś Ć :

UCHWAŁA KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW:

Poz. 19 — z dnia 28 stycznia 1950 r. w sprawie przesunięcia terminu dla pokrywania faktur (rachunków) podlegających bezpośredniej zapłacie ze środków Planu Inwestycyjnego na rok 1949.

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 20 — z dnia 20 stycznia 1950 r. w sprawie powołania Komisji do opracowania ramowej organizacji służb planowania, sprawozdawczości i statystyki,

Poz. 21 — z dnia 21 stycznia 1950 r. o zasadach przenoszenia środków na sfinansowanie inwestycji w ramach Planu Inwestycyjnego na rok 1950 i o włączeniu do planu inwestycji ze środków nielimitowanych,

Poz. 22 — z dnia 21 stycznia 1950 r. w sprawie wydawania Biuletynu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,

Poz. 23 — z dnia 25 stycznia 1950 r. w sprawie utworzenia Funduszu Inwestycyjno - Prewencyjnego,

Poz. 24 — z dnia 25 stycznia 1950 r. w sprawie powołania w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Komisji do spraw etatów samochodowych,

Poz. 25 — z dnia 30 stycznia 1950 r. w sprawie warunków i trybu pokrywania faktur z tytułu robót, dostaw i usług, wykonywanych fizycznie do dnia 31 grudnia 1949 r., a podlegających zapłacie bezpośrednio ze środków Planu Inwestycyjnego na rok 1949.

OKÓLNIK PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 26 — z dnia 19 stycznia 1950 r. Nr 1 o wykonywaniu zarządzenia w sprawie używania znaków towarowych przez przedsiębiorstwa gospodarki społecznej.

PISMA OKÓLNE:

Poz. 27 — z dnia 29 grudnia 1949 r. Nr 13 w sprawie zmian do umów ramowych w przedmiocie ubezpieczeń majątkowych i osobowych,

Poz. 28 — z dnia 31 grudnia 1949 r. Nr 7 w sprawie ujednoczenia trybu postępowania w sprawach o udzielenie zezwoleń na nabycie i najem nieruchomości,

Poz. 29 — z dnia 10 stycznia 1950 r. Nr 1 w sprawie zasad dystrybucji drewna w 1950 roku,

Poz. 30 — z dnia 11 stycznia 1950 r. Nr 2 w sprawie mieszkań zastępczych w Planie Inwestycyjnym na rok 1950,

Poz. 31 — z dnia 11 stycznia 1950 r. Nr 1 w sprawie prac Instytutu Techniki Budowlanej,

Poz. 32 — z dnia 13 stycznia 1950 r. Nr 3 w sprawie finansowania kapitalnych remontów w r. 1950,

Poz. 33 — z dnia 16 stycznia 1950 r. Nr 2 w sprawie wykonania zarządzenia / Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11.X.1949 r. o stosowaniu wzorów umowy ramowej o wykonanie robót budowlanych i montażowych,

Poz. 34 — z dnia 20 stycznia 1950 r. Nr 3 w sprawie projektów zmian organizacyjnych,

Poz. 35 — z dnia 25 stycznia 1950 r. Nr 1 w sprawie ujednoczenia warunków ubezpieczenia dla spółdzielczości,

Poz. 36 — z dnia 25 stycznia 1950 r. Nr 4 w sprawie zaktualizowania zleceń inwestycyjnych z Planu Inwestycyjnego 1950 r. dla przedsiębiorstw budowlano - montażowych i biur projektowych,

Poz. 37 — z dnia 28 stycznia 1950 r. Nr 5 w sprawie rozliczeń za inwestycje ze specjalnych dostaw zagranicznych,

Poz. 38 — z dnia 28 stycznia 1950 r. Nr 6 w sprawie sprawozdawczości inwestycyjnej,

Poz. 39 — z dnia 28 stycznia 1950 r. Nr 7 w sprawie utworzenia referatów dla badania wzrostu kosztów realizacji inwestycji,

Poz. 40 — ZAWIADOMIENIE.

19.

UCHWAŁA KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1950 r.

w sprawie przesunięcia terminu dla pokrywania faktur (rachunków) podlegających bezpośredniej zapłacie ze środków Planu Inwestycyjnego na rok 1949

1. Przedłuża się do dnia 28 lutego 1950 r. termin pokrywania faktur (rachunków), podlegających zapłacie bezpośrednio ze środków Planu Inwestycyjnego na rok 1949, ustalony na dzień 31 stycznia 1950 r. w pkt. 4 lit. a) Zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Skarbu z dnia 23 grudnia 1949 r. w sprawie zakończenia wykonywania oraz rozliczenia z Planu Inwestycyjnego na rok 1949.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Skarbu określi w drodze zarządzenia warunki i tryb pokrywania faktur wymienionych w pkt. 1.

3. Faktury (rachunki) i rozliczenia, dotyczące inwestycji wykonanych fizycznie do dnia 31 grudnia 1949 r. a nie pokryte w terminie do dnia 28 lutego 1950 r. mogą być pokrywane przez Banki finansujące inwestycje w terminie do dnia 20 marca 1950 r. w wyjątkowych wypadkach, a mianowicie po złożeniu przez inwestora lub przedsiębiorstwo wykonawcze Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministrowi Skarbu pisemnych wyjaśnień dotyczących przyczyn opóźnienia.

Faktury i rozliczenia które wpłyną do Banku finansującego inwestycje po dniu 20 marca 1950 r. nie mogą być pokrywane bez indywidualnej decyzji PKPG i Ministerstwa Skarbu, podejmowanej na wniosek Banku Inwestycyjnego.

4. Osoby które swą działalnością lub jej zaniechaniem spowodowały przekroczenie terminu, wymienionego w pkt. 1 niniejszej Uchwały pociągnięte zostaną do odpowiedzialności służbowej, a ponadto osobom tym wstrzymana zostanie — w całości lub części — wypłata nagród i premii na przeciąg czasu, ustalony decyzją właściwego Ministra na wniosek Banku finansującego inwestycje.

20.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 20 stycznia 1950 r.
(znak KO1—6—20/3)

w sprawie powołania Komisji do opracowania ramowej organizacji służb planowania, sprawozdawczości i statystyki.

W celu opracowania organizacji służb planowania, sprawozdawczości i statystyki zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) Komisję do opracowania organizacji służb planowania, sprawozdawczości i statystyki, zwaną w dalszej treści zarządzenia „Komisją“.

§ 2. 1. Zadaniem Komisji jest:

1) opracowanie projektu ramowej organizacji służb planowania, sprawozdawczości i statystyki w ministerstwach, centralnych zarządach, urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach;

2) opracowanie projektu organizacji i ilostanów osobowych (etatów) tych służb w poszczególnych ministerstwach.

2. W związku z powyższymi zadaniami Komisja wykonuje następujące prace:

a) opracuje i przedstawi Przewodniczącemu PKPG podstawowe założenia organizacji służb planowania, sprawozdawczości i statystyki;

b) po zatwierdzeniu tez organizacyjnych przez Przewodniczącego PKPG opracuje szczegółowe wnioski, dotyczące zadań i struktury ramowej tych służb w poszczególnych działach gospodarki i na różnych szczeblach, z uwzględnieniem indywidualnych odchyłeń od struktury ramowej;

c) opracuje projekt uchwały Rady Ministrów w sprawie organizacji służb planowania, sprawozdawczości i statystyki;

d) przeprowadzi uzgodnienie opracowanych wniosków z Biurem Organizacji i Spraw Osobowych Prezydium Rady Ministrów, z Ministerstwem Skarbu i innymi zainteresowanymi ministerstwami.

§ 3. 1. W skład Komisji wchodzi:

Ob. Witold Nieciński, Wicedyrektor Departamentu Kordynacji Planów Gospodarczych PKPG jako przewodniczący, przedstawiciel Departamentu Organizacyjno-Prawnego jako zastępca przewodniczącego oraz przedstawiciele departamentów PKPG: Inwestycji, Finansowego, Zatrudnienia Plac i Norm, Bilansów Towarowych Artykułów Przemysłowych oraz Głównego Urzędu Statystycznego jako członkowie. Ponadto w skład Komisji wchodzi sekretarz, wyznaczony przez Dyrektora Departamentu Organizacyjno-Prawnego.

2. Dyrektorzy Departamentów wymienionych w ust. 1 oraz Prezes Głównego Urzędu Statystycznego wydelegują przedstawicieli do Komisji w ciągu 3 dni od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

3. Przy opracowywaniu spraw wchodzących w zakres działania innych departamentów (biur) PKPG, Komisja powiadomi właściwy departament, który może delegować swego przedstawiciela do wzięcia udziału w pracach Komisji na równi z członkami Komisji.

§ 4. Przewodniczący Komisji upoważniony jest do zwracania się do ministerstw i innych władz i instytucji o wszelkie informacje i materiały niezbędne dla wykonywania prac Komisji.

§ 5. 1. Za udział w posiedzeniach Komisji przewodniczący, jego zastępca, członkowie Komisji oraz osoby okre-

ślone w § 3 ust. 3 otrzymywać będą wynagrodzenie na zasadach ustalonych uchwałą Rady Ministrów z dnia 17 października 1947 r. o wynagrodzeniach za udział w posiedzeniach Komisji z tym, że stosownie do pktu 3 teje uchwały przewidziane w niej stawki podwyższa się do 1.500 zł dla przewodniczącego i do 1.000 zł dla pozostałych osób biorących udział w posiedzeniach Komisji.

2. Przewodniczący Komisji może zlecić członkom Komisji lub osobom dokooptowanym wykonanie prac wchodzących w zakres działalności Komisji na zasadzie umowy o dzieło, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 6. Wydatki Komisji pokrywane będą z budżetu PKPG w ramach zatwierdzonego preliminarza budżetowego.

§ 7. Prace Komisji winny być zakończone w terminie do dnia 15 marca 1950 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr

21.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

I MINISTRA SKARBU

z dnia 21 stycznia 1950 r.

(znak INON—02—03/9)

o zasadach przenoszenia środków na sfinansowanie inwestycji w ramach Planu Inwestycyjnego na rok 1950 i o włączeniu do Planu inwestycji ze środków nielimitowanych.

Na podstawie Uchwały Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1949 r. o Planie Inwestycyjnym na rok 1950 i Uchwały Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1949 r. w sprawie planu sfinansowania inwestycji na rok 1950 zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przenoszenie środków na sfinansowanie inwestycji.

§ 1. Przeniesienia limitów między częściami Planu Inwestycyjnego dokonywane będą łącznie z przeniesieniami odnośnych środków w ramach planu sfinansowania inwestycji na rok 1950 na podstawie Uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, powziętej na wniosek Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego uzgodniony z Ministrem Skarbu.

§ 2. Przepisy § 1 zgodnie z § 7 pkt 2 i 3 Uchwały Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1949 r. o Planie Inwestycyjnym na rok 1950 nie mają zastosowania w stosunku do przypadków przewidzianych w § 3 niniejszego Zarządzenia.

§ 3. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek właściwego inwestora centralnego przenosi:

a) limity objęte częścią 29 Planu — Rezerwa Planu, Dział 1 — Rezerwa na kłeski żywiołowe i Dział 2 — Rezerwa ogólna do właściwych Części Planu.

Sposób dysponowania środkami Działu 3 — Rezerwa Wyrównawcza — Części 29 planu określi odrębne zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu;

b) limity przewidziane w Części 28 Planu — Import Inwestycyjny do właściwych Części Planu, jeżeli za spokojenie potrzeby inwestycyjnej przewidzianej w planie importu nastąpi, przez dostawę krajową.

Przeniesienie limitów przewidzianych na inwestycje krajowe do Części 28 Planu — Import inwestycyjny następuje w trybie § 1 niniejszego Zarządzenia.

Wypłaty za inwestycje z importu dokonuje Bank Inwestycyjny prowadząc ich ewidencję według inwestorów bezpośrednich. Ewidencja ta na 15 i ostatniego każdego miesiąca przedkładana będzie Przewodniczącemu PKPG i Ministrowi Skarbu, którzy dokonują odpowiedniego przeniesienia środków z Części 28 Planu do odpowiednich Części Planu;

- c) limity przeznaczane na inwestycje w zakresie urządzeń energetycznych, budowy linii telefonicznych i mieszkań zastępczych, których wartość powiększa majątek trwały Centralnego Zarządu Energetyki, Ministerstwa Poczty i Telegrafów lub Zakładu Osiedli Robotniczych. Odpowiednie wnioski muszą być uzgodnione z Centralnym Zarządem Energetyki, Ministerstwem Poczty i Telegrafów lub Zakładem Osiedli Robotniczych.

2. W oparciu o decyzję Przewodniczącego PKPG Minister Skarbu dokonuje stosowanych przeniesień środków.

§ 4. Przeniesienia środków w ramach tej samej Części Planu dokonuje bez ograniczeń Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek właściwego inwestora centralnego.

§ 5. Na podstawie upoważnienia § 7 pkt. 4 Uchwały Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1949 r. o Planie Inwestycyjnym na rok 1950 Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przelewa na inwestorów centralnych i naczelnych swoje uprawnienia przenoszenia środków inwestycyjnych (virement) w następującym zakresie:

- a) inwestorzy centralni mają prawo przenoszenia, w ramach poszczególnych części Planu, środków inwestycyjnych, przeznaczonych na sfinansowanie tytułów oznaczonych w Planie Inwestycyjnym jako „Pozostałe“. W części 18 przenoszenie to nie może przekraczać 50% sumy tytułu zmniejszonego przy zachowaniu podziału środków na rodzaje nakładów objętych tą częścią Planu. W innych koniecznych wypadkach przeniesienie środków w Części 18 może nastąpić wg przepisu § 4.

Upoważnienie inwestorów centralnych nie obejmuje przenoszenia środków z tytułów dotyczących inwestycji produkcyjnych, na tytuły obejmujące budownictwo mieszkaniowe względnie administracyjne, przenoszenia takie są zastrzeżone Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Przenoszenie środków nielimitowanych leży w wyłącznej kompetencji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

- b) inwestorzy centralni — po uzgodnieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — mogą przelać część przyznaną im uprawnień na inwestorów naczelnych.

§ 6. Zmniejszenie środków inwestycyjnych przewidzianych na sfinansowanie tytułów zasadniczych, w których klauzulę wykonalności nadaje Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, zastrzeżone jest Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Natomiast zwiększanie tytułów zasadniczych kosztem tytułów określonych w Planie jako „Pozostałe“ może być dokonane przez właściwego inwestora centralnego.

§ 7. Tworzenie nowych tytułów zasadniczych na wniosek Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego należy do Rady Ministrów. Inwestorzy centralni mają prawo tworzyć nowe tytuły, jeżeli wartość

kosztorysowa nie przekracza 20 mil. zł. Nowe tytuły określone w Planie jako „Pozostałe“ w wartości kosztorysowej powyżej 20 mil. zł może tworzyć Przewodniczący PKPG. Tworzenie nowych paragrafów, rozdziałów i działów Planu zastrzeżone jest Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 8. 1. Przenoszenie środków inwestycyjnych pomiędzy poszczególnymi składnikami tytułu zasadniczego należy do właściwego inwestora centralnego.

2. Przenoszenie środków inwestycyjnych pomiędzy poszczególnymi składnikami tytułu określonego w Planie jako „Pozostałe“ należy do właściwego inwestora naczelnego.

§ 9. 1. Jeżeli po wykonaniu zakreślonego daną częścią składową tytułu programu rzeczowego na rok 1950 pozostaje nadwyżka—zużycie tej nadwyżki na inne części składowe tego samego tytułu w ramach zatwierdzonej dokumentacji inwestycyjnej nie wymaga przeprowadzenia procedury virement (§ 8 b) i może być dokonane w drodze bezpośredniego porozumienia inwestora - dysponenta środków inwestycyjnych z oddziałem banku finansującego inwestycje.

2. Rozbicie ogółu środków danego tytułu pomiędzy poszczególne rodzaje robót i nakładów (układ poziomy str. 2 i 3 wniosku inwestycyjnego) nie jest wiążące i z tego powodu dokonywanie przerzutów pomiędzy poszczególnymi kwotami odpowiednich pozycji wniosku nie wymaga zachowania procedury virement i może być przeprowadzone w trybie omówionym w ust. a) niniejszego paragrafu.

Jednak w cz. 18 rozbicie to posiada charakter wiążący i wymaga zastosowania procedury virement zgodnie z § 8.

§ 10. Zmiana nazwy inwestora lub zmiana jego działalności w zakresie tej samej władzy zwierzchniej nie wymaga przeprowadzenia virement. W takich przypadkach inwestor winien natychmiast wystąpić do Banku Inwestycyjnego o dokonanie odpowiedniej zmiany w kartotece Planu. O przeprowadzeniu zmiany Bank Inwestycyjny zawiadamia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. W razie zmian organizacyjnych właściwe Ministerstwo winno wystąpić w terminie 10 dni od daty zatwierdzenia reorganizacji do Przewodniczącego PKPG z wnioskiem ustalającym nowy podział limitów przystosowany do nowego schematu organizacyjnego.

Na podstawie powyższego wniosku Przewodniczący PKPG zleci Bankowi Inwestyjnemu dokonanie odpowiednich zmian w Planie Wykonawczym.

Rozdział II.

Włączenie środków nielimitowanych do Planu.

§ 11. Zgodnie z § 6 Uchwały Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1949 r. o Planie Inwestycyjnym na rok 1950 Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego upoważniony jest do włączenia do Planu Inwestycyjnego na rok 1950 w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 1950 r.:

- inwestycji związków samorządu terytorialnego, instytucji i przedsiębiorstw samorządowych ze środków własnych lub ze środków Samorządowego Funduszu Wyrównawczego — na wniosek właściwego Ministra w porozumieniu z Kancelarią Rady Państwa;
- inwestycji central spółdzielczo - państwowych i spółdzielni ze środków własnych na wniosek właściwego Ministra;
- inwestycji ze środków Naczelnej Rady Odbudowy Warszawy;
- inwestycji organizacji społecznych i zawodowych z ich środków własnych na wniosek Prezydium Rady Ministrów;

- e) inwestycji samorządu gospodarczego z jego środków własnych;
- f) inwestycji podjętych przez inwestorów z sum otrzymanych z tytułu odszkodowań wypłaconych przez Zakłady Ubezpieczeń oraz z tytułu odszkodowań za szkody górnicze;
- g) inwestycji ze środków adiacentów;
- h) innych środków, jeżeli ich użycie na cele inwestycyjne oparte jest na szczególnych przepisach.

Przed włączeniem środków Przewodniczący PKPG zasięgnie opinii Ministra Skarbu co do realności akumulacji zgłoszonych środków nielimitowanych.

Wniosek o włączenie będzie rozpatrywany tylko wtedy, gdy inwestor udowodni, że dysponuje odpowiednimi środkami, wykaże źródło ich pochodzenia i zapewni realizację inwestycji w terminie przewidzianym na wykorzystanie środków Planu Inwestycyjnego na rok 1950.

Wnioski o włączenie środków nielimitowanych związków i przedsiębiorstw samorządu terytorialnego muszą ponadto uzyskać opinię właściwego Biura Regionalnego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz posiadać pełny program sfinansowania inwestycji aż do jej zakończenia.

Rozdział III.

Technika dokonywania przeniesień.

§ 12. Przeniesienia limitów lub ich części (virement) dokonuje Bank Inwestycyjny na podstawie zlecenia kompetentnej władzy. Zwiększenie limitu w trybie virement może nastąpić dopiero po dokonaniu odpowiedniego zmniejszenia limitu przez oddział banku właściwy dla inwestora, którego limit ulega zmniejszeniu. Niedopuszczalne jest zmniejszenie limitów już prawnie zaangażowanych przez zawarcie umów, albo wydanie zleceń i zamówień.

§ 13. Ustala się następującą technikę manipulacji związanej z przenoszeniem kredytów przewidzianych w Planie Inwestycyjnym:

- a) osoby, działające w zakresie posiadanych uprawnień do przeprowadzenia virement (§ 1, 3, 4, 5, 6, 8) udzielać będą Bankowi Inwestycyjnemu odnośnych dyspozycji w 5-u egzemplarzach.
- b) Bank Inwestycyjny potwierdzać będzie przyjęcie powyższych dyspozycji do wiadomości i wykonania na otrzymanych egzemplarzach, z których jeden przeznaczony jest do zwrotu dysponentowi, drugi dla Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, trzeci, czwarty i piąty dla Banku.
- c) Manipulacja związana z przenoszeniem limitów przewidzianych w Planie Inwestycyjnym dokonywana będzie za pomocą formularzy wg ustalonego wzoru.

§ 14. Bank Inwestycyjny prowadzić będzie centralną szczegółową ewidencję finansową Planu Inwestycyjnego z obowiązkiem sukcesywnej jego aktualizacji w miarę dokonywanych przeniesień i włączeń środków.

§ 15. Inwestorzy centralni wydadzą zarządzenia przewidziane w § 5 pkt. b) niniejszego Zarządzenia w terminie do dnia 31 stycznia 1950 r.

§ 16. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 21 stycznia 1950 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z Dr St. Jędrzychowski
K. Dąbrowski

22.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 21 stycznia 1950 roku
(znak OP2—51/6—1002)

w sprawie wydawania Biuletynu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

W celu należytego rozpowszechnienia i skoncentrowania w jednym wydawnictwie aktów normatywnych i innych przepisów wydawanych przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów (KERM) i Państwową Komisję Planowania Gospodarczego (PKPG) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 stycznia 1950 r. ustanawia się jako organ urzędowy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Biuletyn Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, zwany w dalszym ciągu w skróceniu Biuletynem.

§ 2. W Biuletynie ogłaszane będą z wyjątkiem nie podlegających opublikowaniu:

- 1) Uchwały KERM i Zarządzenia Przewodniczącego KERM,
- 2) Zarządzenia i inne akty normatywne Przewodniczącego PKPG,
- 3) Instrukcje i pisma okólne Departamentów i Biur PKPG,
- 4) Komunikaty i obwieszczenia PKPG.

§ 3. 1. Biuletyn redagowany będzie przez Komitet Redakcyjny, którego członków powołuje i odwołuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Regulamin nadany przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi skład, organizację i sposób działania Komitetu, jak również tryb kwalifikowania do publikacji aktów, wymienionych w § 2.

3. Wysokość wynagrodzenia członków Komitetu Redakcyjnego określa Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 4. 1. Biuletyn wydawany będzie przez przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Wydawnictwa Gospodarcze“.

2. Administracja Biuletynu należy do przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Wydawnictwa Gospodarcze“.

§ 5. Poszczególne numery Biuletynu wydawane będą w miarę potrzeby.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr

23.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 25 stycznia 1950 r.
(CE9D—07—01/13)

w sprawie utworzenia Funduszu Inwestycyjno-Prewencyjnego.

§ 1. Tworzy się Fundusz Inwestycyjno-Prewencyjny dla finansowania niezbędnych a nieprzewidzianych w PPI inwestycji przeciwpożarowych i przeciwkradzieżowych w jednostkach gospodarki społecznej.

§ 2. Fundusz Inwestycyjno-Prewencyjny powstaje z wpłat, dokonywanych przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych z tytułu specjalnego rabatu prewencyjnego od składek ubezpieczeniowych w myśl postanowień umów ramowych, z dnia 14 stycznia 1949 r. i 1 lutego 1949 r. zawartych przez b. Min. PiH i Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych, z uwzględnieniem późniejszych zmian.

§ 3. W Funduszu Inwestycyjno-Prewencyjnym partycypują tylko Ministerstwa, które rozciągnęły na podległe im jednostki w myśl zalecenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 października 1949 r. znak CE9D-10-03/14 umowy ramowe wymienione w § 2 niniejszego zarządzenia. Poza tym z Funduszu korzystają jednostki spółdzielcze podległe tym Ministerstwom.

§ 4. Sposób rozdziału Funduszu przez PKPG pomiędzy resorty ustala załączony Regulamin. Ministerstwa uzgodnią z Departamentem Cen, Kosztów i Rozliczeń regulaminy rozdziału środków przydzielonych przez Fundusz między podległe przedsiębiorstwa.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr**

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr CE9D-07-01/13 z dn. 25.I. 1950 r.

REGULAMIN

Funduszu Inwestycyjno-Prewencyjnego.

Zgodnie z § 4 Zarządzenia Przewodniczącego PKPG znak CE9D-07-01/13 z dnia 25 stycznia 1950 r. ustala się następujące zasady dysponowania Funduszem Inwestycyjno-Prewencyjnym.

§ 1. Fundusz Inwestycyjno-Prewencyjny przeznaczony jest na finansowanie przeprowadzanych przez zakłady i przedsiębiorstwa, podległe właściwym Ministerstwom, nadzwyczajnych i doraźnych, a nie przewidzianych w PPI w odniesieniu do poszczególnych jednostek:

1) inwestycji, których wykonanie jest niezbędne ze względu na niebezpieczeństwo pożarowe i podział obiektów na ryzyka ogniowe w celu ograniczenia reasekuracji, jak:

a) częściowa przebudowa istniejących a niebezpiecznych pożarowo konstrukcji budowlanych (ogniomury, wydzielenie pomieszczeń niebezpiecznych, stropy i dachy ogniotrwałe itp.);

b) niezbędna wymiana instalacji elektrycznych na pożarowo bezpieczne;

c) budowa instalacji piorunochronnych;

2) inwestycji w zakresie wzorcowych (przodujących) urządzeń przeciwpożarowych;

3) przebudowy i budowy pilnie potrzebnych urządzeń przeciwpożarowych jak tryskacze, hydranty, przeciwpożarowe zbiorniki wodne, remizy strażackie, instalacje sygnalizacyjne i alarmowe itp.;

4) zakupu niezbędnych narzędzi i sprzętu przeciwpożarowego;

5) inwestycji przeciwkradzieżowych stanowiących przedmiot majątku trwałego.

Finansowanie tych nakładów odbywa się w trybie przewidzianym dla inwestycji ze środków nielimitowanych.

Ponadto Fundusz Inwestycyjno-Prewencyjny udzielać będzie dotacji na:

6) organizowanie i przeprowadzanie przeszkolenia:

a) szeregowych, podoficerów, oficerów i specjalistów pożarnictwa;

b) pracowników komórek ubezpieczeniowych;

7) przeprowadzanie badań i doświadczeń w zakresie odporności ogniowej materiałów i elementów budowlanych;

8) pokrywanie ewentualnego deficytu wydawnictw (dziej, instrukcji itp.) z dziedziny pożarniczej i ubezpieczeń majątkowych;

9) nagrody za wynalazczość, opracowane w drodze konkursów plany w zakresie udoskonalenia sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych, prewencyjnych;

10) Pomoce szkolne i naukowe w ośrodkach wyszkolenia pożarniczego;

11) zakup sprzętu i utrzymanie straży pożarnych zawodowych i ochotniczych obsługujących przedsiębiorstwa, podległe właściwym Ministerstwom;

12) wyjazdy za granicę, a szczególnie do ZSRR i krajów Demokracji Ludowej pożarników i fachowców ubezpieczeniowych, zatrudnionych w przemyśle i handlu, w celu pogłębienia wiadomości fachowych i wymiany doświadczeń;

13) stypendia wg obowiązujących w tym zakresie zasad dla osób specjalizujących się w zakresie wiedzy przeciwpożarowej względnie ubezpieczeniowej, lub zamierzających poświęcić się po ukończeniu studiów temu kierunkowi pracy.

§ 2. Funduszem Inwestycyjno-Prewencyjnym dysponuje Komisja Rozdzielcza w składzie 7 osób, a mianowicie: Dyrektor Departamentu Cen, Kosztów i Rozliczeń PKPG wzgl. wyznaczony przez niego zastępca jako przewodniczący, przedstawiciel Dep. Cen, Kosztów i Rozliczeń PKPG z odcinka ubezpieczeń rzeczowych, po jednym przedstawicielu Departamentów PKPG — Finansowego, Inwestycji, Budownictwa, Zatrudnienia, Norm i Plac, oraz przedstawiciel Ministerstwa Administracji Publicznej.

§ 3. Powołana Komisja rozdziela Fundusz Inwestycyjno-Prewencyjny w następujący sposób:

1) na podstawie umotywowanych wniosków z uwzględnieniem celowości, pilności i ważności potrzeb:

a) Ministerstwom,

b) zainteresowanym jednostkom, nie związanym organizacyjnie z Ministerstwami, a występującym o dotacje w oparciu o postanowienia § 1.

2) 10% sumy preliminowanej do rozdziału na dany rok pozostawia się jako rezerwę.

§ 4. Planowanie inwestycji, dotyczących podziału obiektów na ryzyka ogniowe (pkt. 1 § 1), dokonywane będzie przez właściwe Ministerstwa przy ścisłej współpracy Departamentu Cen, Kosztów i Rozliczeń PKPG.

§ 5. Rozdziału Funduszu Inwestycyjno-Prewencyjnego w Ministerstwach, na podstawie umotywowanych wniosków zainteresowanych jednostek, dokonuje Komisja w składzie 5 osób, powołana przez Ministra spośród pracowników Ministerstwa.

Minister ustali regulamin Komisji w porozumieniu z PKPG.

§ 6. Za udział w posiedzeniach członkowie Komisji Rozdzielczej otrzymują wynagrodzenie według ustalonych norm, które jest pokrywane z Funduszu Inwestycyjno-Prewencyjnego.

§ 7. Zebrania Komisji Rozdzielczej (§ 2) zwoływane są w miarę potrzeby przez jej przewodniczącego.

Protokoły z posiedzeń Komisji i korespondencja w sprawach Funduszu Inwestycyjno-Prewencyjnego przechowywana jest w PKPG — Dep. Cen, Kosztów i Rozliczeń, Wydział Ubezpieczeń, a w Ministerstwach — w Inspektoratach Obrony Przeciwpożarowej.

§ 8. Dla Funduszu Inwestycyjno-Prewencyjnego otwiera się specjalne konto w Narodowym Banku Polskim, na które PZUW dokonuje przelewu sum objętych umowami ramowymi, zawartymi pomiędzy b. M. P. i H. a PZUW, o których mowa w § 1 Zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 25 stycznia 1950 r. znak: CE9D-07-01.

Departament Cen, Kosztów i Rozliczeń zleca dokonanie przelewów z Funduszu Inwestycyjno-Prewencyjnego na podstawie przedłożonych przez zainteresowane Ministerstwa rozpracowanych wniosków (§ 5) w ramach przyznanych przez Komisję Rozdzielczą limitów (§ 3). Wnioski winny być opracowane wg ustalonego wzoru i uwzględniać podział przyznanych dotacji na poszczególne przedsiębiorstwa wzgl. zakłady pozostające na samodzielnym rozrachunku gospodarczym.

Przelewy będą dokonywane:

a) na r-k inwestora bezpośredniego wzgl. inwestora głównego w Banku Inwestycyjnym na sfinansowanie inwestycji, włączonych do PPI, w odniesieniu do dotacji wym. w § 1 p. 1 — 5 Regulaminu — jako środki nielimitowane,

b) na r-k bankowy specjalny (r-k funduszy i rezerw) w banku finansującym produkcję w odniesieniu do dotacji, wym. w § 1 p. 6 — 13 Regulaminu.

§ 9. Nad terminowością wpłat i prawidłowością obliczeń na Fundusz Inwestycyjno-Prewencyjny czuwa Wydział Ubezpieczeń w Departamencie Cen, Kosztów i Rozliczeń PKPG.

24.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 25 stycznia 1950 r.

(znak KL4B-06-3/11)

w sprawie: powołania w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Komisji do spraw etatów samochodowych.

Dla wykonania punktu VIII Uchwały Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. w sprawie trybu ustalania etatów samochodowych dla urzędów i instytucji państwowych (Monitor Polski Nr A-70 poz. 887) i w związku z Zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) z dnia 26 listopada 1949 r. znak: KL4B-11-1/120 w sprawie trybu ustalania etatów pojazdów mechanicznych na r. 1950 w przedsiębiorstwach państwowych, państwowo-spółdzielczych, centralach spółdzielczo-państwowych i instytucjach spółdzielczych oraz jednostkach utrzymujących pojazdy z funduszy inwestycyjnych — zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się przy PKPG Komisję do spraw etatów samochodowych zwaną dalej w skróceniu „Komisją“.

§ 2. Zadaniem Komisji jest:

a) zbadanie i ustalenie ilości etatów pojazdów mechanicznych preliminowanych do planu finansowo-gospodarczego i budżetu administracyjnego na rok 1950 w jednostkach organizacyjnych wymienionych w punkcie 2 powołanego na wstępie zarządzenia;

b) przedłożenie ustalonych przez Komisję etatów pojazdów mechanicznych Przewodniczącemu PKPG do zatwierdzenia.

§ 3. W skład Komisji wchodzi:

1) jako przewodniczący przedstawiciel Dep. Komunikacji i Łączności PKPG,

2) jako z-ca przewodniczącego przedstawiciel Prezydium Rady Ministrów,

3) jako członkowie przedstawiciele (po 1) Najwyższej Izby Kontroli, Dep. Finansowego PKPG, Dep. Inwestycyjnego PKPG, Min. Komunikacji Dep. Samoch. Zainteresowanej instytucji, której etaty pojazdów mechanicznych są ustalane na danym posiedzeniu Komisji.

§ 4. Komisja podlega Dyrektorowi Departamentu Komunikacji i Łączności PKPG, któremu Przewodniczący Komisji składa co 2 tygodnie sprawozdania z prac Komisji.

§ 5. 1. Dla opracowania poszczególnych zagadnień wchodzących w zakres działalności Komisji Przewodniczący jej może powoływać rzeczoznawców zarówno spośród członków Komisji jak i spośród innych osób, na zasadzie umowy o dzieło zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Czynności Sekretarza Komisji pełnić będzie wyznaczony pracownik Departamentu Komunikacji i Łączności PKPG.

§ 6. Za udział w posiedzeniach Komisji przewodniczący, jego zastępca, członkowie oraz sekretarz otrzymywać będą wynagrodzenie na zasadach ustalonych Uchwałą Rady Ministrów z dnia 17 października 1947 r. o wynagrodzeniach za udział w posiedzeniach Komisji z tym, że stosownie do punktu 3 teże Uchwały przewidziane w niej stawki podwyższa się do 1.500 zł dla przewodniczącego i do 1.000 zł dla pozostałych osób biorących udział w posiedzeniach Komisji.

§ 7. Wydatki Komisji pokrywane będą z budżetu PKPG w ramach zatwierdzonego preliminarza budżetowego.

§ 8. Prace Komisji winny być zakończone do dnia 31 marca 1950 r. Po tym terminie wykonywanie zadań określonych w § 2 niniejszego zarządzenia należeć będzie do Departamentu Komunikacji i Łączności PKPG.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z E. Szyr

25.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA SKARBU

z dnia 30 stycznia 1950 r.

(znak INOW-02-05/24)

w sprawie warunków i trybu pokrywania faktur z tytułu robót, dostaw i usług, wykonanych fizycznie do dnia 31 grudnia 1949 r. a podlegających zapłacie bezpośrednio ze środków Planu Inwestycyjnego na rok 1949.

Na podstawie przepisu pkt. 2 Uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1950 r. w sprawie przesunięcia terminu dla pokrywania faktur (rachunków), podlegających bezpośredniej zapłacie ze środków Planu Inwestycyjnego na rok 1949 zarządza się, co następuje:

1. Pokryciu w terminie wymienionym w pkt 1 wyżej cytowanej Uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1950 r., to jest w terminie do dnia 28 lutego 1950 r., podlegają wszelkie faktury (rachunki) z tytułu robót, dostaw i usług wykonanych fizycznie do dnia 31 grudnia 1949 r., a mianowicie:

a) faktury (rachunki) wystawione i zgłoszone do zapłaty w trybie odnośnie obowiązujących przepisów,

b) faktury (rachunki) przejściowe, dodatkowe i ostateczne, sporządzone przez przedsiębiorstwa wykonawcze w oparciu o dokumentację techniczną oraz faktury (rachunki) przejściowe i dodatkowe, jak również faktury (rachunki), obejmujące koszt inwestycji całkowicie wykonanych a sporządzone, z braku dokumentacji technicznej, w oparciu o rzeczywiste koszty własne z doliczeniem 3% zysku, których to faktur (rachunków) zapłała w normalnym trybie, przewidzianym w obowiązujących przepisach, nie mogłaby nastąpić w terminie do dnia 28 lutego 1950 r.

2. Dla faktur (rachunków) wymienionych w pkt. 1 lit. b) ustala się następujący, wyjątkowy tryb pokrycia:

a) przedsiębiorstwa wykonawcze złożą bankom finansującym inwestycje kopie wymienionych wyżej faktur (rachunków), przedstawionych inwestorom do sprawdzenia i potwierdzenia po dniu 1 stycznia 1950 r.,

b) banki finansujące inwestycje, na podstawie złożonych kopii faktur (rachunków) obciążą limity inwestycyjne właściwych inwestorów kwotą należności, wynikającą z tych faktur i odprowadzą odnośnie środki na zablokowane konta podawców w bankach finansujących ich eksploatację,

c) przelanie kwot zablokowanych na rachunki operacyjne przedsiębiorstw wykonawczych nastąpi w terminach

i z zachowaniem warunków przewidzianych w odnośnych przepisach,

d) ewentualne nadwyżki kwot zablokowanych, wynikłe z uzgodnienia odnośnej należności między stronami, przeprowadzonego w trybie obowiązujących przepisów, podlegają odprowadzeniu, zgodnie z § 11 pkt. 2 Instrukcji Tymczasowej z dnia 28 lutego 1949 r., wydanej przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z kontrolą państwową w sprawie finansowania i kontroli inwestycji, zamieszczonych w Planie Inwestycyjnym.

3. Sporządzanie faktur (rachunków) w oparciu o rzeczywiste koszty własne przedsiębiorstw wykonawczych może mieć miejsce tylko w przypadkach, gdy:

- a) ten sposób zgłaszania rozliczenia między wykonawcą a inwestorem przewidziany został w odnośnym zleceniu lub umowie i
- b) nie istnieje doraźna możność sporządzenia uproszczonej dokumentacji technicznej, scalonego kosztorysu oraz wyceny pozycji kosztorysowych.

Zgłoszenie przez przedsiębiorstwo wykonawcze swych należności w formie powyższej nie zwalnia inwestora od obowiązku przygotowania dokumentacji technicznej na już wykonaną inwestycję, jako podstawy do przeprowadzenia ostatecznego rozrachunku z przedsiębiorstwem wykonawczym.

4. W przypadkach, gdy zgłoszona faktura (rachunek) nie jest oparta o ceny materiałów i robocizny aktualne w roku 1949, różnica tych elementów kosztów winna być ujęta w odrębnej fakturze.

Fakturę taką należy sporządzić na podstawie szczegółowej analizy poszczególnych pozycji kosztorysowych.

W przypadkach niemożności zastosowania się do tego wymogu należy przy fakturowaniu oprzeć się na wskaźnikach wzrostu cen, ustalonych przez Ministerstwo Budownictwa.

5. Termin końcowy dla ostatecznych rozliczeń z tytułu faktur (rachunków) pokrytych w trybie przepisów pkt. 2, 3 i 4 niniejszego Zarządzenia, zostanie ustalony odrębnym zarządzeniem.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

26.

OKÓLNİK PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 1 z dnia 19 stycznia 1950 r.

(znak HA1C-01-4)

o wykonaniu zarządzenia w sprawie używania znaków towarowych przez przedsiębiorstwa gospodarki społecznej.

Dane statystyczne Urzędu Patentowego RP wykazują, że tylko nieliczne przedsiębiorstwa gospodarki społecznej wykonały obowiązek wynikający z zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) z dnia 8 sierpnia 1949 r. w sprawie używania znaków towarowych przez przedsiębiorstwa gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-57, poz. 762).

W związku z powyższym zainteresowane Ministerstwa sprawdzą czy wszystkie podległe jednostki wykonały wymienione we wstępie zarządzenie i w przypadku stwierdzenia niewykonania tego zarządzenia:

1) wyznaczą ostateczny termin, nie dłuższy niż do dnia 1 maja 1950 roku, przesłania przez jednostki podległe wniosków do Urzędu Patentowego RP, dla uzyskania ochrony prawnej znaków towarowych,

2) dopilnują wykonania przez jednostki podległe powołanego we wstępie zarządzenia.

Sprawozdanie z dokonanej kontroli i odpisy ewent. wydanych zarządzeń zainteresowane Ministerstwa prześlą do PKPG (Departament Handlu) w terminie do dnia 30 czerwca 1950 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr

27.

PISMO OKÓLNE Nr 13 PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT CEN, KOSZTÓW I ROZLICZEŃ

z dnia 29 grudnia 1949 r.

(Znak CE9D-11-07)

w sprawie zmian do umów ramowych
w przedmiocie ubezpieczeń majątkowych i osobowych.

Nawiązując do zlecenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 października 1949 r., znak CE9D-10-03/14 w sprawie ujednoczenia umów ramowych w zakresie ubezpieczeń majątkowych i osobowych, Departament Cen, Kosztów i Rozliczeń podaje do wiadomości, że z dniem 1 stycznia 1950 r. obowiązywać będą uzgodnione z Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń Wzajemnych zmiany do niżej wyszczególnionych umów ramowych, zawartych między b. Min. P. i H. a PZUW.

- 1) z dnia 14 stycznia 1949 r. w przedmiocie ubezpieczeń od ognia,
- 2) z dnia 1 lutego 1949 r. w przedmiocie wszelkiego rodzaju umownych ubezpieczeń.

Omaiwane zmiany podane są w załącznikach do niniejszego pisma okólnego i winny być przesłane po 2 egz. komórkom ubezpieczeń w przedsiębiorstwach i instytucjach, bezpośrednio podległym właściwemu Ministerstwu (np. Centralne Zarząd Przemysłów, Centrale Handlowe itp.).

Jednocześnie Departament Cen, Kosztów i Rozliczeń komunikuje, że w związku z powyższym opracowuje instrukcję w przedmiocie ubezpieczeń majątkowych i osobowych, która uwzględni również wydane dotychczas w tym względzie zarządzenia normatywne.

Z uwagi na to, że we wspomnianą instrukcję winny być zaopatrzone wszystkie zainteresowane przedsiębiorstwa, instytucje i zakłady — Departament prosi Ministerstwa oraz przedsiębiorstwa bezpośrednio podległe PKPG o nadesłanie do Departamentu Cen Kosztów i Rozliczeń zapotrzebowań na niezbędną ilość egzemplarzy instrukcji w terminie do dnia 20 stycznia 1950 r.

Wicedyrektor Departamentu

J. POMORSKI

Załącznik Nr 1 do pisma okólnego
Nr 13 z dnia 29 grudnia 1949 r., znak
CE9D-11-07.

ZMIANY

do umowy ramowej z dnia 14 stycznia 1949 r.

1. § 2 umowy uzupełnia się ustępem o brzmieniu następującym:

„Mienie pracowników fizycznych i umysłowych znajdujące się na terenie ubezpieczonego zakładu przemysłowego, z wyłączeniem gotówki, papierów wartościowych, biżuterii i kosztowności, podlegać będzie obowiązkowemu ubezpieczeniu, przy czym suma ubezpieczenia winna być podana we wniosku w oddzielnej pozycji.

Wymienione przedmioty podawane będą do ubezpieczenia wg rzeczywistej wartości.

Zakład odpowiadać będzie również za szkody w mieniu wyżej wymienionych pracowników, powstałe w czasie akcji ratunkowej“.

2. Zmienia się dotychczasową treść § 3 umowy w sposób następujący:

„Szacunki budowli zakładów przemysłowych i handlowych instytucji i przedsiębiorstw wymienionych w § 1 oraz maszyn, aparatów i urządzeń przemysłowych ustala się z dniem 1.I.1950 r. na poziomie 80-krotnym w stosunku do cen z sierpnia 1939 r. z wyjątkami podanymi niżej:

Wartość towarów w zakładach przemysłowych ustala się na poziomie cen kosztów własnych. Towary w przedsiębiorstwach handlowych, urządzenia biurowe i magazynów będą ubezpieczone wg cen zakupu.

W przypadku ewidencjonowania przez ubezpieczającego towarów nie wg cen zakupu. Zakład przyjmie do ubezpieczenia takie towary wg ewidencjonowanych cen z potrąceniem umówionego z góry przy zgłaszaniu ubezpieczenia przeciętnego procentu, doprowadzającego sumę ubezpieczenia w przybliżeniu do wartości cen zakupu.

Maszyny, aparaty i urządzenia w zakładach przemysłowych zakupione po wojnie oszacowane zostaną wg kosztów nabywania, nie niżej jednak wartości z sierpnia 1939 r. przemnożonej przez współczynnik 80.

Nowowznoszone budowle będą oszacowane wg. rzeczywistych kosztów wzniesienia, a materiał budowlany wg. cen nabycia, nie niżej jednak wartości z sierpnia 1939 r. przemnożonej przez współczynnik 80.

Wszystkie inwestycje bieżące zostaną uwzględnione w szacunku w rzeczywistej ich wysokości.

Zasady szacowania składników majątkowych, podanych w niniejszym paragrafie, będą miały zastosowanie również przy likwidacji szkód ogniowych.

Przy likwidacji szkód ogniowych w maszynach, aparatach i urządzeniach w zakładach przemysłowych, handlowych i usługowych, nabytych po wojnie 1945 r. oraz w budowliach nowowzniesionych — Zakład będzie ustalać wartość rzeczywistą tych przedmiotów w dniu szkody w oparciu o ich wartość w stanie nowym w dniu szkody, zmniejszoną o amortyzację.

Wysokość odszkodowania obliczana będzie na podstawie przepisów paragrafu 23 i 24 ogólnych warunków umownych ubezpieczeń od ognia.

Przy likwidacji szkód Zakład uwzględni będzie, w ramach umowy, koszty nakładowe w wysokości wykazanej w arkuszu rozliczeniowym, sporządzanym okresowo przez dział księgowości ubezpieczającego⁶.

3. Zmienia się dotychczasową treść § 4 umowy w sposób następujący:

„W celu objęcia ochroną ubezpieczeniową składników majątkowych, nie uwzględnionych przy sporządzaniu wniosku, lub które przybyły w czasie trwania ubezpieczenia (budowle opuszczone i nowe, inwestycje, remonty, wzrost wartości, mienie pracownicze itp.), ustala się, że sumy rezerwowe podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu w wysokości 5% ogólnej sumy ubezpieczenia budynków, maszyn i urządzeń.

Ubezpieczającemu przysługuje prawo podwyżki sumy rezerwowej w granicach od 15% ogólnej sumy ubezpieczenia budynków, maszyn i urządzeń.

Sumy rezerwowe uważa się jako sumy ubezpieczenia na pierwsze ryzyko.

Za podstawę do szacowania szkód z sum rezerwowych przyjmuje się zasady ustalone w § 3 umowy⁶.

4. Uzupełnia się § 6 umowy ustępem o treści następującej: „Przy ubezpieczeniach reasekurowanych fakultatywnie, składkę za udział fakultatywny Zakład pobierać będzie od chwili pokrycia tego udziału⁶.”

5. Uzupełnia się § 7 umowy ustępami o brzmieniu następującym:

„Towary w sklepach datalicznych mogą być ubezpieczane na zasadach sum zmiennych jako towary w zakładach przemysłowych oraz magazynach hurtowych.

Jeżeli otrzymany przez Zakład raport od ubezpieczającego o stanie zapasów towarów ubezpieczonych na „sumy zmienne“ wykaże wyższą sumę od maksymalnej sumy ubezpieczenia, podanej w dowodzie ubezpieczeniowym, wówczas Zakład traktować będzie taki raport, jako wniosek o podwyżkę ubezpieczenia a do wysokości sumy wykazanej w tym raporcie, zwiększonej o 25%.

Odpowiedzialność Zakładu z tytułu zwiększonej sumy ubezpieczenia rozpoczyna się od chwili otrzymania raportu o stanie zapasów towarów z zachowaniem przepisów § 6 umowy, ze zmianami wynikającymi z postanowień niniejszego załącznika do umowy.

Obowiązkiem ubezpieczającego jest pisemne podawanie PZUW do końca każdego miesiąca wartości remanentów miesięcznych towarów wg. stanu na koniec ostatniego dnia poprzedniego miesiąca.

W przypadku niezgłoszenia przez ubezpieczającego przy ubezpieczeniu na „sumy zmienne“ remanentu towarów w okresie jednego miesiąca od upływu okresu ubezpieczenia i po upływie dodatkowych dwu tygodni od daty wysłania przypomnienia przez Zakład, do obliczenia składki za miesiąc, w których remanentów nie przedstawiono, przyjmuje się maksymalną sumę ubezpieczenia. Odpis tego przypomnienia Zakład prześle do wiadomości zainteresowanej jednostki organizacyjnej, podległej bezpośrednio właściwemu Ministerstwu (CZP, CHP itp.).

Zakład ponosi odpowiedzialność za towary sprzedane przez ubezpieczającego i nie wydane kupującemu z tym, że jeśli ubezpieczenie zawarte jest na „sumy zmienne“ i w dniu remanentu towar sprzedany pozostaje nadal w magazynach ubezpieczającego, wartość stanu zapasów towarów własnych winna być podana Zakładowi łącznie z wartością towarów sprzedanych.

Likwidacja szkód w towarach, o których mowa w ustępie poprzednim niniejszego paragrafu, odbywać się będzie w ramach ogólnych warunków ubezpieczeń od ognia oraz przepisów umowy ramowej⁶.

6. § 9 umowy zmienia się następująco:

„Od 1 stycznia 1950 r. obowiązuje mnożnik 80. Sumy ubezpieczenia zawartych już ubezpieczeń zostaną automatycznie podwyższone z tym terminem do mnożnika 80.

Zakłady przemysłowe, handlowe i usługowe, które w indywidualnych wypadkach ubezpieczyły swoje mienie od ognia przed 1.I.1950 r. z mnożnikiem wyższym niż 80, pozostaną ubezpieczone na tym wyższym poziomie.

W celu aktualizacji sum ubezpieczeń ogniowych Zakład prześle po uprzednim otrzymaniu dyspozycji z jednostki organizacyjnej podległej bezpośrednio właściwemu Ministerstwu (CZP, CHP itp.), formularze wniosków ubezpieczeniowych do wszystkich jednostek, wskazanych przez wyżej wymienione jednostki organizacyjne⁶.

7. Zamiast ustępów 7, 9 i 10 § 12 umowy wstawia się ustępy o brzmieniu następującym:

„O wszystkich przeprowadzonych zmianach taryfowych Zakład zawiadomi właściwe Ministerstwo i wszystkie przedsiębiorstwa, podległe bezpośrednio właściwemu Ministerstwu oraz prześle tym przedsiębiorstwom, o ile nie zostało to dotychczas dokonane, po jednym egzemplarzu obowiązujących taryf oraz ewentualnych zmian taryfowych.

Ministerstwa prześlą Zakładowi wykazy przedsiębiorstw o których mowa w poprzednim ustępie.

W celu należytego wykonania postanowień umowy ramowej w szczególności na odcinku lustracji ryzyk, Zakład będzie współpracować z kierownikami komórek ubezpieczeniowych i obrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych, podległych bezpośrednio właściwemu Ministerstwu oraz z przedstawicielami zakładów przemysłowych, handlowych i usługowych z udziałem kierownika technicznego produkcji. W tym celu Zakład planować będzie terminy lustracji ryzyk i zawiadamiać o dacie lustracji zainteresowane jednostki na 10 dni przed lustracją.

Nieobecność wspomnianych przedstawicieli nie wstrzymuje lustracji ryzyk.

Przedstawiciele Zakładu w przypadku stwierdzenia niedo- ubezpieczenia w dziale ogniowym w czasie lustracji zakładu przemysłowego, handlowego lub usługowego spowodują niezwłocznie zgłoszenie podwyżki sumy ubezpieczenia. Jeżeli ubezpieczający odmówi niezwłocznego zgłoszenia podwyżki, Zakład zawiadomi o tym na piśmie zainteresowaną jednostkę organizacyjną, podległą bezpośrednio właściwemu Ministerstwu.

Treść protokołu dotyczącego zabezpieczeń przeciwpożarowych oraz aktualizacji ubezpieczenia podpisują: przedstawiciel Zakładu, kierownicy komórek ubezpieczeniowych i obrony przeciwpożarowej przedsiębiorstw wyżej wyszczególnionych oraz kierownik lustrowanego zakładu.

W celu uproszczenia manipulacji Zakład opracuje w porozumieniu z PKPG uproszczoną taryfę fabryczną dla poszczególnych rodzajów przemysłu⁶.

8. Zmienia się dotychczasową treść § 17 umowy w następujący sposób:

„Wszelkie dowody ubezpieczeniowe (polisy, dodatki itp.) będą wystawiane przez Zakład w 3-ch egzemplarzach (oryginał i 2 kopie) i przesyłane bezpośrednio:

- jednostce organizacyjnej podległej bezpośrednio właściwemu Ministerstwu, która przeprowadza inkasowanie składek;
- ubebezpieczającej jednostce organizacyjnej, jeżeli ta reguluje składkę we własnym zakresie.

Do polis na obiekty nowe Zakład dołączać będzie po jednym egzemplarzu ogólnych warunków ubezpieczeń. Polisy na ubezpieczenia wznawiane wydawane będą bez tych załączników.

Do wszystkich polis i dodatków do nich Zakład dołączać będzie po jednym odpisie szczegółowego obliczenia składki.

Do wznowień bez zmian odpisy szczegółowych obliczeń składki dołączane nie będą, jednakże na żądanie przedsiębiorstw podległych właściwemu Ministerstwu, Zakład prześle powyższe obliczenia⁶.

9. Uzupełnia się § 18 umowy ustępem o treści:

„Przy zaliczeniu składki z jednej polisy na inną tego samego działu Zakład będzie podawać na polisie szczegółowy rozrachunek w tej mierze.

W przypadku zaliczenia niewykorzystanej składki z polisy jednego działu ubezpieczeń na polisę drugiego działu ubezpieczeń Zakład poda szczegółowy obrachunek oddzielnym piśmem⁶.

10. Zmienia się treść § 19 umowy jak następuje:

„Ministerstwa wydadzą polecenie, aby kierownicy zakładów przemysłowych zawiadamiali Zakład o zamierzonym przeniesieniu ubezpieczonych maszyn, aparatów i urządzeń z jednego zakładu przemysłowego do drugiego z powodu za-

mierzono połączenia (komasacji) lub z innych przyczyn. Zawiadomienie o zamierzonym przeniesieniu winno nastąpić niezwłocznie, a najpóźniej w ciągu jednego tygodnia od daty rozpoczęcia przenoszenia.

Jednakże tam, gdzie przedsiębiorstwa nie dopełnią tego obowiązku, Zakład zobowiązuje się ponosić odpowiedzialność za przeniesione przedmioty, wymienione w ustępie poprzednim, do innego miejsca do wysokości zł 60.000.000 (złotych sześćdziesiąt milionów).

Za przeniesione maszyny, aparaty i urządzenia Zakład zwróci składkę pro rata temporis za czas nieubiegły z polisy, na mocy której były one ubezpieczone, a natomiast pobierze dodatkową składkę z tytułu wyższości ubezpieczenia w zakładzie, do którego zostały przeniesione.

Za datę rozliczenia składki uważa się datę zakończenia przenoszenia.

Przeniesienia stałe lub czasowe, których łączna suma ubezpieczenia w okresie trwania ubezpieczenia nie przewyższy zł 3.000.000 (złotych trzy miliony) wolne są od obowiązku zgłaszania do Zakładu.

Ubezpieczającemu przysługuje prawo przenoszenia ubezpieczonych przedmiotów (maszyn, aparatów i urządzeń, surowców, półfabrykatów i towarów) z jednego budynku lub pomieszczenia do drugiego w obrębie tej samej posesji, bez obowiązku zawiadamiania o tym Zakładu, jeżeli wartość przeniesionych przedmiotów nie przekroczy wysokości zł 15.000.000 (złotych piętnaście milionów) ustalonej wg. zasad podanych w § 3 umowy.

11. Ustępy 6 i ostatni § 20 umowy będą mieć brzmienie następujące:

„Likwidacja szkód i wypłata odszkodowania nastąpi w okresie przewidzianym ogólnymi warunkami ubezpieczeń od ognia.

W razie niewłaściwego obliczenia odszkodowania lub ujawnienia pewnych okoliczności, które miały wpływ na niewłaściwe obliczenie odszkodowania, możliwe będzie podanie rewizji ustalonego odszkodowania w ciągu sześciu miesięcy od daty podpisania deklaracji zgody.

Mogące stąd wyniknąć zmiany w wysokości wylikwidowanego odszkodowania, jeżeli chodzi o szkody z roku poprzedniego, zgłoszone być winny nie później jak do 31 stycznia roku następnego.

Jednocześnie § 20 umowy uzupełnia się nowym ustępnem o brzmieniu:

„W wypadku niezachowania przez ubezpieczającego w wyjątkowych, uzasadnionych wypadkach terminu zgłoszenia szkody, przewidzianego w ogólnych warunkach ubezpieczenia od ognia PZUW nie skorzysta z prawa odmowy przyznania odszkodowania, jeżeli zgłoszenie nastąpi w ciągu 6-ciu miesięcy od daty powstania szkody.

Wyjątek stanowią szkody powstałe po 15 sierpnia każdego roku, które winny być zgłoszone najpóźniej do 31 stycznia roku następnego.

12. Ustęp 3 § 21 umowy będzie brzmieć:

„Za towary zgłaszane dodatkowo do ubezpieczeń zasadniczych jednorocznych i wieloletnich bez względu na to, czy są one zgłaszane do terminu expiracji ubezpieczeń zasadniczych, czy też na okres krótszy, składka liczona będzie pro rata temporis.

13. Uzupełnia się § 22 umowy nowymi ustępami o treści:

„Dowody ubezpieczeniowe będą wystawiane przez Zakład w ciągu 2-ch miesięcy od daty zgłoszenia ubezpieczenia jeżeli wniosek sporządzony przez ubezpieczającego, zawierający wszystkie elementy niezbędne do wystawienia dowodu, wpłynie do Zakładu nie później niż w ciągu miesiąca od daty zgłoszenia.

Jeżeli wniosek nie wpłynie do Zakładu w wymienionym terminie, to Zakład zawiadomi o tym zainteresowane przedsiębiorstwo, przesyłając odpis pisma do jednostki organizacyjnej, podległej bezpośrednio właściwemu Ministerstwu.

14. Z dniem 1 stycznia 1950 r. wszelkie ubezpieczenia zawierane w ramach obowiązującej umowy ramowej, zgłaszane będą w drodze bezpośrednio z całkowitym wyłączeniem pośrednictwa agencji.

15. Użyty w umowie ramowej z dnia 14.I.1949 r. skrót „Ministerstwo“ rozumieć należy jako właściwe Ministerstwo, na które zostały lub będą rozszerzone przepisy umowy.

16. Zmiany wprowadzone niniejszym załącznikiem do umowy ramowej, zawartej w dniu 14 stycznia 1949 r. między Ministerstwem Przemysłu i Handlu a Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń Wzajemnych, obowiązują od dnia 1 stycznia 1950 r. w stosunku do wszystkich ubezpieczeń już zawartych i nowozgłoszonych.

Załącznik Nr 2 do pisma okólnego Nr 13 z dnia 29 grudnia 1949 r., znak CE 9 D-11-07.

ZMIANY

do umowy ramowej z dnia 1 lutego 1949 r.

§ 5 umowy zmienia się następująco:

Wszelkie dowody ubezpieczeniowe (polisy, dodatki i tp.) będą wystawiane przez Zakład w 3-ch egzemplarzach (oryginał i 2 kopie) i przesyłane bezpośrednio:

- jednostce organizacyjnej podległej bezpośrednio właściwemu Ministerstwu, która przeprowadza inkasowanie składek,
- ubezpieczającej jednostce organizacyjnej, jeżeli ta reguluje składkę we własnym zakresie.

Do polis na obiekty nowe Zakład dołączać będzie po jednym egzemplarzu ogólnych warunków ubezpieczeń. Polisy na ubezpieczenia wznawiane wydawane będą bez tych załączników.

Do wszystkich polis i dodatków do nich Zakład dołączać będzie po jednym odpisie szczegółowego obliczenia składki.

Do wznowien bez zmian opisy szczegółowych obliczeń składki dołączane nie będą, jednakże na żądanie przedsiębiorstw podległych właściwemu Ministerstwu Zakład prześle powyższe obliczenia.

Przy naliczaniu składki z jednej polisy na inną tego samego działu ubezpieczeń Zakład będzie podawać na polisie szczegółowy rozrachunek w tej mierze.

W przypadku zaliczenia niewykorzystanej składki z polisy jednego działu ubezpieczeń na polisę drugiego działu ubezpieczeń Zakład poda szczegółowy obrachunek oddzielnym pismem.

Dowody ubezpieczeniowe będą wystawiane przez Zakład w ciągu 2-ch miesięcy od daty zgłoszenia ubezpieczenia jeśli wniosek sporządzony przez ubezpieczającego, zawierający wszystkie elementy niezbędne do wystawienia dowodu, wpłynie do Zakładu nie później niż w ciągu miesiąca od daty zgłoszenia.

Jeżeli wniosek nie wpłynie do Zakładu w wymienionym terminie to Zakład zawiadomi o tym zainteresowane przedsiębiorstwo, przesyłając odpis pisma do jednostki organizacyjnej, podległej bezpośrednio właściwemu Ministerstwu.

Ustęp 3 § 9 umowy będzie brzmieć:

O wszelkich przeprowadzonych zmianach taryfowych Zakład zawiadomi właściwe Ministerstwo i wszystkie przedsiębiorstwa podległe bezpośrednio właściwemu Ministerstwu oraz prześle tym przedsiębiorstwom, o ile nie zostało to dotychczas dokonane, po jednym egzemplarzu obowiązujących taryf, oraz ewentualnych zmian taryfowych.

Ministerstwa prześlą Zakładowi wykazy przedsiębiorstw, o których mowa w poprzednim ustępie.

Brzmienie § 13 umowy zmienia się następująco:

Do wszystkich ubezpieczeń zgłoszonych Zakładowi w ramach niniejszej umowy, Zakład zobowiązuje się stosować wszelkie ulgi, zniżki i rabaty przewidziane w odnośnych taryfach z uwzględnieniem następujących warunków specjalnych.

I. Ubezpieczenie od kradzieży z włamaniem i rabunku.

§ 13. — Skreślenie cz. I.

1. Uchyła się rozdział I § 13 umowy, dotyczący rabatu państwowego, ponieważ rabat w tym dziale jest uwzględniony w nowej taryfie ubezpieczeń od kradzieży z włamaniem i rabunku.

2. Przepis, zawarty w pkt. 4/4 taryfy, dotyczący obliczenia składki za ubezpieczenia dodatkowe pro rata temporis, będzie stosowany bez zastrzeżenia, że składkę pro rata temporis oblicza się, jeśli w chwili zgłoszenia ubezpieczenia dodatkowe ubezpieczenie zasadnicze nie zostało wypowiedziane na okres następny, oraz nie będzie stosowane przy obliczeniu pro rata temporis minimum w wysokości 10% składki rocznej.

Za krótkoterminowe dodatkowe ubezpieczenia towarów zadeklarowane (taryfa II) do ubezpieczeń zasadniczych jednorocznych i wieloletnich bez względu na to czy są one zgłoszone do terminu expiracji ubezpieczeń zasadniczych, czy też na okres krótszy, składka liczona będzie pro rata temporis.

3. Przy ubezpieczeniu towarów ze składką obliczoną na podstawie remanentów miesięcznych (pkt. 12 (3) taryfy), ubezpieczający jest obowiązany podawać pisemnie PZUW wartość zapasu ubezpieczonych towarów, najpóźniej do

ostatniego dnia każdego miesiąca, poczynając od następnego miesiąca po tym, w którym zaczyna się ubezpieczenie wg stanu na koniec ostatniego dnia poprzedniego miesiąca.

W wypadku niezgłoszenia przez ubezpieczającego tej wartości w okresie jednego miesiąca od upływu okresu ubezpieczenia i po upływie dodatkowych 2-ch tygodni od daty wysłania przez Zakład do ubezpieczającego przypomnienia, Zakład przyjmuje do ostatecznego obliczenia składki za miesiąc, co do których remanentów nie przedstawiono, maksymalną sumę ubezpieczenia, zaś przy systemie ułamkowym — pełną sumę zadeklarowanej wartości towarów. Odpis przypomnienia Zakład przesyła do wiadomości zainteresowanego przedsiębiorstwa podległego bezpośrednio właściwemu Ministerstwu (CZP, CHP itp.).

4. Przy ubezpieczeniu w jednej łącznej sumie towarów różnego rodzaju, należących do najmniej dwóch kategorii taryfowych, wśród których jest kategoria 3 lub 4, Zakład obliczać będzie składkę w wysokości obowiązującej dla towarów 3 kategorii od łącznej sumy ubezpieczenia wszystkich towarów.

Jeżeli natomiast zgłoszone będą do ubezpieczenia towary tylko 1 i 2 kategorii taryfowej, Zakład obliczać będzie składkę w wysokości obowiązującej dla 2 kategorii od łącznej sumy ubezpieczenia.

Jeżeli zgłoszone będą do ubezpieczenia towary jednego rodzaju np. towary tekstylne, tytoniowe i t.p., Zakład obliczać będzie właściwą składkę, podaną w taryfie dla zgłoszonej kategorii towarów.

5. Uchylając postanowienie § 2 pkt. 1 b) ogólnych warunków ubezpieczenia od kradzieży z włamaniem, Zakład przyjmować będzie do ubezpieczenia również mienie, znajdujące się w zakładach przemysłowych nieczynnych, lub w których ruch przemysłowy przerwany będzie dłużej niż na 14 dni.

Przy ubezpieczeniu mienia, znajdującego się w nieczynnym przedsiębiorstwie, musi być sporządzony dokładny, szczegółowy wykaz wszystkich przedmiotów objętych ubezpieczeniem.

Przy ubezpieczeniu mienia w zakładach nieczynnych, lub w których ruch przemysłowy zostanie przerwany na okres dłuższy niż 14 dni Zakład pobierać będzie dodatek do składki w wysokości 100% za faktyczny czas przerwy w ruchu.

6. Przewidziane w taryfie ustępstwo za dozór zewnętrzny będzie przysługiwało także wówczas, gdy dozór, dotyczący lokalu objętego ubezpieczeniem, jest wykonywany wspólnie dla 2-ch lokali, tj. również dla drugiego lokalu, należącego do innej instytucji, przy czym także, gdy osoba dozoru jest w niej zatrudniona, jednakże pod warunkiem, że ten drugi lokal znajduje się na tej samej lub przyległej posesji.

7. Zakłady przemysłowe i handlowe powinny dążyć do maksymalnej poprawy istniejących zabezpieczeń.

Po wypadku kradzieży Zakład może zażądać wprowadzenia dodatkowych zabezpieczeń i środków bezpieczeństwa. Jeżeli ubezpieczający nie zgodzi się na propozycję Zakładu w tym względzie lub w ogóle zostawi propozycję bez odpowiedzi, wówczas po upływie terminu udzielonego dla wprowadzenia dodatkowych zabezpieczeń i środków bezpieczeństwa, najwcześniej jednak po upływie miesiąca, a najpóźniej do upływu 6-ciu tygodni od daty doręczenia ubezpieczającemu pisma Zakładu zawierającego propozycję, Zakładowi służyć będzie prawo wypowiedzenia umowy ubezpieczenia listem poleconym na jeden miesiąc naprzód za zwrotem składki pro rata temporis za nieubiegiły czas ubezpieczenia.

8. Uchyła się dodatek do umowy z dnia 2.III.1949., dotyczący ubezpieczeń od kradzieży z włamaniem i rabunku.

II. W ubezpieczeniach pojazdów mechanicznych.

W zakresie odpowiedzialności cywilnej, auto-casco oraz następstw nieszczęśliwych wypadków:

1. Rabat państwowy ustala się w wysokości 30% składki zasadniczej.

2. Ustala się minimalne rabaty ilościowe dla zgłoszonych do ubezpieczenia pojazdów mechanicznych w następującej wysokości:

w dziale ubezpieczeń	OC	— 30%
"	"	NW — 25%
"	"	AC — 15%

3. Powyższe rabaty będą przysługiwały wszystkim instytucjom i przedsiębiorstwom podległym:

a) Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,

b) Wszystkim Ministerstwom, na które zostały lub będą rozszerzone przepisy obowiązujących umów ramowych.

4. Ponieważ szereg przedsiębiorstw na skutek wprowadzenia rabatów minimalnych, uzyska przeciętnie daleko większe niżniży w stosunku do tych rabatów, które normalnie przysługiwałyby tym przedsiębiorstwom na podstawie obowiązującej taryfy w związku z faktycznie zgłoszoną do ubezpieczenia ilością pojazdów mechanicznych, jako datę zastosowania powyżej wymienionych rabatów do wszystkich ubezpieczeń pojazdów mechanicznych zawartych przez zainteresowane przedsiębiorstwa, **ustala się dzień 1 lipca 1949 r.** Ostateczne rozliczenie z tytułu wspomnianych rabatów nastąpi przy wznawianiu odnośnych ubezpieczeń na dalszy okres roczny.

5. Jeżeli jednak zainteresowane przedsiębiorstwo wystąpiło o przyznanie rabatu ilościowego od łącznej sumy ubezpieczonych pojazdów przed dniem 1 lipca 1949 r., uzasadniając swój wniosek nadesłanym wykazem ubezpieczonych w Zakładzie pojazdów mechanicznych, wówczas minimalne rabaty będą zastosowane do wszystkich ubezpieczeń tego przedsiębiorstwa od daty wystąpienia z wnioskiem o przyznanie wspomnianego rabatu.

W związku z powyższym tracą swoją moc poczynając od dnia 1 stycznia 1949 r. przepisy zawarte w pkt. 2 i 3 rozdz. II § 13 obowiązującej umowy ramowej.

6. Ponadto przewiduje się **wyższe rabaty specjalne** za ilość ubezpieczonych pojazdów mechanicznych, przyznawane przez Zarząd Główny Zakładu tym przedsiębiorstwom oraz instytucjom podległym bezpośrednio właściwemu Ministerstwu, które wprowadzą dla podległych sobie jednostek **obowiązek ubezpieczenia wszystkich posiadanych pojazdów mechanicznych** i to zarówno we wszystkich, jak i w poszczególnych działach ubezpieczeń samochodowych (OC, NW, AC). Np. można wprowadzić obowiązek ubezpieczenia całego parku samochodowego tylko w dziale OC. Obowiązek ubezpieczenia w dziale NW będzie uważać się za spełniony, jeśli do ubezpieczenia zgłoszona zostanie tylko obsługa każdego pojazdu mechanicznego (bez pasażerów).

7. Maksymalny rabat specjalny za ilość ubezpieczonych pojazdów mechanicznych dla wszystkich trzech działów ubezpieczeń (OC, NW, AC) ustala się w następującej wysokości:

- przy liczbie zgłoszonych do ubezpieczenia pojazdów ponad 500 — 1000 wozów — ustala się rabat 35%,
- przy liczbie zgłoszonych do ubezpieczenia pojazdów ponad 1000 wozów — ustala się rabat 40%.

Przedsiębiorstwa, dysponujące ilością pojazdów do 500 wozów, korzystają z ustalonych w pkt. 2 rabatów.

8. Podstawą do przyznania rabatu specjalnego będzie dla Zakładu kopia zarządzenia danego przedsiębiorstwa podległego bezpośrednio właściwemu Ministerstwu, wprowadzającego dla podległych jednostek, obowiązek ubezpieczenia wszystkich posiadanych pojazdów mechanicznych.

Przedsiębiorstwo wprowadzające obowiązek ubezpieczenia winno podawać Zarządowi Głównemu Zakładu liczbę posiadanych pojazdów mechanicznych. O przyznaniu wyższych rabatów specjalnych Zakład zawiadomi bezzwłocznie swoje placówki terenowe, zarządzając natychmiastowe zastosowanie udzielonych obniżek od daty zarządzenia danego przedsiębiorstwa wprowadzającego obowiązek ubezpieczenia. Rozliczenie z tytułu przyznanych rabatów specjalnych nastąpi przy wznawianiu danego ubezpieczenia na dalszy okres roczny.

9. W ubezpieczeniach od odpowiedzialności cywilnej ustala się następujące sumy gwarancyjne jako minimalne:

zł 700.000/2.000.000/200.000.—

Powyższe sumy gwarancyjne obowiązują od 1 stycznia 1950 r. tak w stosunku do nowozgłoszonych ubezpieczeń jak i już zawartych. Ewentualna dopłata składki z tytułu podwyższenia sum gwarancyjnych w ubezpieczeniach biegnących zostanie obliczona i podana przez Zakład przy wznawieniu tych ubezpieczeń na nowy okres ubezpieczenia.

10. Znosi się bezpłatnie udział własny ubezpieczającego w szkodach przewidzianych w ustępie (1) uzupełniającego warunków ubezpieczenia od OC pod tytułem „Dla samochodów“.

11. Ponadto do ubezpieczenia OC zostanie włączona bez osobnej dopłaty odpowiedzialność wobec pasażerów wszystkich samochodów, objętych ubezpieczeniem na podstawie niniejszej umowy.

Odpowiedzialnością Zakładu objęci są jedynie pasażerowie samochodu będący pracownikami jednostek podległych

właściwym Ministerstwu, z wyłączeniem jednakże obsługi pojazdu mechanicznego (tj. kierowców i konwojentów).

12. W dziale ubezpieczeń AC pojazdy mechaniczne będą zgłaszane do ubezpieczenia w rzeczywistej ich wartości (bez mnożnika).

W dziale auto-casco przy likwidacji szkód częściowych Zakład będzie brał za podstawę do obliczenia odszkodowań rzeczywiste koszty naprawy bez stosowania amortyzacji z tytułu technicznego zużycia, a przy zupełnym zniszczeniu pojazdu mechanicznego — wartość jego w dniu szkody.

13. W razie zgłoszenia przez ubezpieczającego w ciągu bieżącego okresu ubezpieczenia zmniejszenia sumy ubezpieczenia Zakład udzieli ubezpieczającemu odpowiedniego zwrotu składki pro rata temporis za czas od dnia, w którym takie zgłoszenie wpłynęło do Zakładu i tylko wówczas jeśli w danym okresie ubezpieczenia nie było szkody.

14. Jeżeli pojazd mechaniczny został całkowicie wycofany z ruchu i nie jest zastąpiony przez inny samochód, wówczas następuje zwrot składki za czas nieubiegły wg obliczenia pro rata temporis pod warunkiem, że w danym pojeździe nie było szkody, za którą Zakład przyzna odszkodowanie.

O fakcie wycofania pojazdu mechanicznego z ruchu wniён ubezpieczający zawiadomić Zakład najdalej w ciągu 6-ciu tygodni od momentu wycofania.

W razie przekroczenia tego terminu zwrot składki udzielony zostanie wg ustalonych powyżej zasad od daty otrzymania przez Zakład zawiadomienia o zajściu wyżej wymienionych okoliczności.

15. W razie czasowego unieruchomienia pojazdu mechanicznego na okres nie krótszy niż 2 miesiące i nie dłuższy niż 6 miesięcy nażyczenie wnioskodawcy nastąpić może zawieszenie ubezpieczenia z automatycznym przesunięciem ważności ubezpieczenia o taki okres, przez który trwało zawieszenie umowy ubezpieczeniowej, nie dłuższy jednak niż 6 miesięcy.

Sprawa zawieszenia i zaliczenia składki będzie załatwiana następująco:

- o ile dowód ubezpieczenia obejmuje tylko jeden lub kilka pojazdów mechanicznych i wszystkie pojazdy zostaną wycofane na jednakowy okres czasu, Zakład potwierdzi dodatkiem do polisy przesunięcia końcowego terminu ubezpieczenia względnie zwróci składkę, jeżeli polisa nie zostanie przedłużona na następny okres ubezpieczenia,
- o ile dowód ubezpieczenia obejmuje większą ilość pojazdów, jeden lub kilka z nich zostanie wycofanych na różne okresy czasu, Zakład obliczoną pod koniec okresu ubezpieczenia pro rata temporis składkę za czas nieubiegły ubezpieczenia wycofanych pojazdów zaliczy na rachunek należności za ubezpieczenie na rok następny, względnie zwróci niewykorzystaną składkę ubezpieczającemu, jeżeli ubezpieczenie nie zostanie przedłużone na następny okres.

16. W okresie zawieszenia ubezpieczenia auto-casco, ubezpieczenie to ograniczone będzie tylko do ryzyka ognia, ruchu i postoju.

17. W porozumieniu z PKPG zostanie opracowana przez Zakład, w terminie do 31 stycznia 1950 r., nowa taryfa dla ubezpieczeń samochodowych, idąca w kierunku obniżki stóp składek w dziale NW oraz uzasadnionej przebiegiem szkodowości podwyżki w dziale OC.

W dziale AC zostanie rozszerzony zakres odpowiedzialności Zakładu i stawki taryfowe poddane rewizji.

18. Z chwilą wejścia w życie nowej taryfy samochodowej będzie ona automatycznie zastosowana do ubezpieczeń zawartych na podstawie ramowej umowy, przy czym rozrachunek wg nowej taryfy nastąpi przy wznowianiu ubezpieczenia na następny okres. W przypadku niewznowienia ubezpieczenia ew. dopłata za okres od daty wejścia w życie nowej taryfy do chwili expiracji ubezpieczeń zostanie przez Zakład pobrana.

19. Obowiązujące wg nowej taryfy rabaty ilościowe przy ubezpieczeniu wszystkich pojazdów mechanicznych we wszystkich trzech działach (OC, NW, AC) względnie w niektórych tylko działach nie będą niższe od ustalonych rabatów minimalnych.

III. W ubezpieczeniach przedsiębiorstw oraz instytucji od odpowiedzialności cywilnej (OC ogólne).

1. W ubezpieczeniu tym zostanie zniesiony bezpłatnie udział własny przewidziany w § 3 ogólnych warunków, jak również udział własny wymieniony w poszczególnych

taryfach jako obowiązkowy. Postanowienie to nie dotyczy ubezpieczeń OC z tytułu posiadania szatni, w których obowiązkowy udział własny nie może być zniesiony.

2. Rabat państwowy ustala się w wysokości 30% składki zasadniczej.

3. Włącza się do ubezpieczenia bez dodatkowej opłaty odpowiedzialność za dodatkowe ryzyka wymienione w taryfie OC, a mianowicie: kolejowe tory dojazdowe (bocznicę), zwierzęta pociągowe, psy, krany do ładowania, dźwigi, uzbrojone straże przemysłowe, straże fabryczne oraz przewody elektryczne w elektrowniach, będących częścią składową ubezpieczonego przedsiębiorstwa, z wyjątkiem wąskotorowych kolejek wychodzących poza obręb ubezpieczonej jednostki oraz kranów do ładowania w przedsiębiorstwach spedycyjnych, przeładunkowych i stauerskich, które to ryzyka mogą być włączone do ubezpieczenia za opłatą dodatkowej składki.

4. Ustala się następujące sumy gwarancyjne jako minimalne:

zł 700.000/2.000.000/200.000.—

Powyższe sumy gwarancyjne obowiązują od 1.I.1950 r. tak w stosunku do nowozgłoszonych jak i już zawartych ubezpieczeń. Ewentualna dopłata składki z tytułu podwyższenia sum gwarancyjnych w ubezpieczeniach bieżących zostanie obliczona i pobrana przez Zakład przy wznowianiu tych ubezpieczeń na nowy okres ubezpieczeniowy.

5. Składka za ubezpieczenie przedsiębiorstw przemysłowych obliczona będzie od wysokości rocznych plac preliminowanych na dany okres roczny.

Gdyby przy końcu okresu ubezpieczenia okazało się, że ogólna suma rzeczywistych plac nie osiągnęła sumy preliminowanej, od której obliczono składkę, PZUM skoryguje obliczenie i ewentualną nadpłatę składki zaliczy na następny okres ubezpieczenia, względnie zwróci ją ubezpieczającemu, gdy umowa nie zostanie przedłużona na następny okres.

IV. W ubezpieczeniach od następstw nieszczęśliwych wypadków (NW ogólne)

1. W ubezpieczeniach tych rabat państwowy ustala się w wysokości 30% składki. Poza tym udzielane będą rabaty ilościowe, które ustalać się będzie każdorazowo w zależności od liczby ubezpieczonych w danym przedsiębiorstwie osób, a mianowicie:

przy ubezpieczeniu	4 —	20 osób —	10%
„	21 —	50 „ —	15%
„	51 —	100 „ —	20%
„	101 —	500 „ —	25%
„	501 —	1000 „ —	30%
„	1001 —	5000 „ —	35%
„	ponad —	5000 „ —	40%

2. Ustala się jako minimalne następujące sumy ubezpieczenia od NW:

zł 100.000 — na wypadek śmierci
zł 200.000 — na wypadek stałego kalectwa.

Powyższe sumy ubezpieczenia obowiązują od 1.I.1950 r., tak w stosunku do nowozgłoszonych ubezpieczeń jak i już zawartych. Ewentualna dopłata składki z tytułu podwyższenia sum ubezpieczenia w ubezpieczeniach bieżących zostanie obliczona i pobrana przez Zakład przy wznowianiu tych ubezpieczeń na nowy okres ubezpieczenia.

V. W ubezpieczeniach osobowych (życiowych).

1. Od ubezpieczeń osobowych ze względu na eksperymentalny charakter tych ubezpieczeń, a w związku z tym brak dostatecznego materiału statystycznego odnośnie szkodowości żadnego rabatu nie przyznaje się.

Zakład przedłoży na życzenie właściwego Ministerstwa ogólne dane odnośnie udzielonych rabatów i kosztów związanych z inkasem składki w dziale ubezpieczeń osobowych w terminie do 31.XII.1950 r.

Ustala się, że składkę za ubezpieczenie życiowe pokrywa ubezpieczony pracownik z własnych funduszy.

VI. W ubezpieczeniach zwierząt na życie.

1. W ubezpieczeniach tych ustala się rabat państwowy w wysokości 30%.

2. Za podstawę do naliczania składki i rabatów służy aktualna taryfa Zakładu.

3. Włącza się trwałą nieprzydatność użytkową (§ 1 pkt. 3 ogólnych warunków) również do umów jednorocznych.

4. Znosi się ryzyko własne ubezpieczającego bez pobierania dopłaty do składki.

5. Rabaty oblicza się również od składek naliczonych za włączone ryzyka dodatkowe.

6. Rabat inwestycyjno-prewencyjny w wysokości 27% nie ma zastosowania do ubezpieczeń zwierząt na życie.

7. Ustala się, że zwierzęta wszystkich jednostek, będących w resortach właściwych Ministerstw, podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu na życie.

Nie dotyczy to przemysłowego tuczu i wypasu zwierząt odnośnie których ubezpieczenia będą nadal traktowane, jako zalecane i jako takie mogą być zawierane wg specjalnych warunków.

VII. W ubezpieczeniach zwierząt rzeźnych.

1. Udziela się 20% rabatu państwowego dla ubezpieczającego.

2. Specjalne warunki ubezpieczenia dla poszczególnych placówek podległych właściwym Ministerstwom, w zakresie zwierząt rzeźnych ustala każdorazowo indywidualna umowa w oparciu o analizę szkodowości tych placówek w porozumieniu z Ministerstwem.

VIII. Inne rodzaje ubezpieczenia zwierząt.

Wszystkie inne rodzaje ubezpieczenia zwierząt zawierane przez jednostki podległe właściwym Ministerstwom, podpadają pod przepisy umowy ramowej. Ewentualne specjalne warunki dla tych ubezpieczeń zostaną omówione bezpośrednio przez Zakład z zainteresowanymi Ministerstwami i zatwierdzone przez Departament Cen, Kosztów i Rozliczeń PKPG.

IX. W ubezpieczeniach plonów od gradobicia.

Ustala się 20% rabatu państwowego.

Poza powyższym rabatem będą mieć zastosowanie wszystkie inne rabaty, ulgi i zniżki przewidziane w taryfie gradowej.

X. W ubezpieczeniach maszyn od uszkodzenia i chomage.

W ubezpieczeniu maszyn od uszkodzeń ustala się rabat państwowy w wysokości 20% składki.

Składka w dziale ubezpieczeń chomage uzależniona jest od wysokości składek w dziale ubezpieczeń od ognia, do których stosuje się rabaty ustalone w umowie z Ministerstwem, dotyczącej wyłącznie ubezpieczeń ogniowych, a mianowicie:

15% rabatu grupowego

15% rabatu państwowego.

Wymienione powyżej rabaty nie będą miały zastosowania do ryzyk, dla których ustalone zostały stopy składek specjalnych, jeżeli wspomniane rabaty zostały uwzględnione przy ustalaniu specjalnych stawek.

Ustęp 3 § 16 umowy ramowej zmienia się następująco:

Likwidacja szkód i wypłata odszkodowań przeprowadzone będą w terminach ustalonych ogólnymi warunkami poszczególnych rodzajów ubezpieczeń.

Ostatnie zdanie pkt. 9 § 16 umowy będzie brzmieć następująco:

„Mogące stąd wyniknąć zmiany w wysokości wylikwidowanego odszkodowania — jeżeli chodzi o szkody z roku poprzedniego — zgłoszone być winny nie później jak do 31 stycznia roku następnego“.

Z dniem 1 stycznia 1950 r. wszelkie ubezpieczenia zawierane w ramach obowiązującej umowy ramowej zgłaszane będą w drodze bezpośredniej z całkowitym wyłączeniem pośrednictwa agencyjnego.

Użyty w umowie ramowej z dnia 1.II. 1949 r. skrót „Ministerstwo“ rozumieć należy jako właściwe Ministerstwa, na które zostały lub będą rozszerzone przepisy obowiązującej umowy ramowej.

Zmiany wprowadzone niniejszym załącznikiem do umowy ramowej, zawartej w dniu 1 lutego 1949 r. między Ministerstwem Przemysłu i Handlu a Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń Wzajemnych, obowiązują od dnia 1 stycznia 1950 r., o ile nie zostały przewidziane terminy wcześniejsze, w stosunku do wszystkich ubezpieczeń już zawartych i nowozgłoszonych.

Rozliczenia, wynikające z postanowień rozdziału I/3, I/6 i III/3 niniejszego załącznika do umowy, odnośnie ubezpie-

czeń, znajdujących się już w portfelu Zakładu, nastąpią przy końcu bieżącego okresu ubezpieczenia bez względu na to, czy ubezpieczenie będzie wznowione na następny okres, czy też nie.

28.

PISMO OKÓLNE NR 7 PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 31 grudnia 1949 r.

(znak GS/ks.p. — 7/50)

w sprawie ujednoczenia trybu postępowania w sprawach o udzielenie zezwoleń na nabycie i najem nieruchomości.

Przesyłając w załączeniu okólnik Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 8 z dnia 31 grudnia 1949 r. w sprawie nabywania i najmu nieruchomości zawiadamiam, że Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego nie przejęła uprawnień b. Centralnego Urzędu Planowania wynikających z załączonego w odpisie pisma CUP z dnia 7.IX. 1948 r. znak: II/4785/IPL/48 odnośnie wyrażania zgody na zawarcie umów najmu i dzierżawy nieruchomości na okres dłuższy niż 2 lata lub na opłacenie czynszu w kwocie przekraczającej 2 miliony złotych. Uprawnienia te przeszły na właściwych resortowo Ministrów w stosunku do podległych im przedsiębiorstw i instytucji.

W związku z tym, w celu wprowadzenia jednolitego trybu postępowania w sprawach nabycia i najmu nieruchomości proszę Ob. Ob. Ministrów o wydanie zarządzeń zmierzających do uregulowania tych spraw we własnym zakresie, analogicznie do trybu przewidzianego w załączonym okólniku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr

Załącznik Nr 1 do pisma okólnego
Nr 7 z dnia 31 grudnia 1949 r. (znak
GS/ks.p. — 7/50)

OKÓLNİK PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 8 z dnia 31 grudnia 1949 r.

(znak OP70—21—4)

w sprawie nabywania i najmu nieruchomości.

W związku z uchwałą Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1949 r. w sprawie nabywania i najmu nieruchomości dla instytucji państwowych oraz pismem b. Centralnego Urzędu Planowania z dnia 7.IX. 48 r. znak: II 4785/I PL/48 w tej sprawie — ustalam dla urzędów, instytucji i przedsiębiorstw bezpośrednio podległych PKPG następujący tryb zwracania się o wyrażenie zgody na nabycie lub najem nieruchomości:

1. Do Pełnomocnika Rządu do spraw nabywania i najmu nieruchomości podległego Prezesowi Rady Ministrów — za pośrednictwem Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Wydział Kontroli, zwracać się należy, gdy nieruchomość lub jej część położona jest na terenie m. st. Warszawy lub powiatu warszawskiego, a nabycie lub najem następuje na cele biurowe lub mieszkaniowe.

2. Bezpośrednio do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — Wydział Kontroli należy kierować sprawy nabycia lub najmu nieruchomości:

a) przeznaczonych na inne cele niż wymienione w pkt 1), gdy nieruchomość lub jej część położona jest na terenie m. st. Warszawy lub pow. warszawskiego;

b) położonych na pozostałym obszarze Państwa, gdy cena nabycia lub najmu przekracza 2 miliony złotych lub ma być uiszczona z góry za okres dłuższy niż 2 lata.

3. Przepisy pktów 1 i 2 nie dotyczą spraw o wydanie zezwoleń na zasadzie art. 5 dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U.R.P. Nr 27, poz. 197).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr

Załącznik Nr 2 do pisma okólnego Nr 7
z dnia 31 grudnia 1949 r. (znak GS/ks.p.—7/50)

**CENTRALNY URZĄD PLANOWANIA
W WARSZAWIE**

L dz. II/4785/I. PL/48

Odpis

Warszawa, dnia 7 września 1948 r.

Do

Wszystkich Obywateli Ministrów
w miejscu

w sprawie najmu nieruchomości.

Zachodzą wypadki dokonywania przez instytucje i przedsiębiorstwa państwowe transakcji najmu lokali i całych nieruchomości na okres lat 10 za kwoty sięgające dziesiątków milionów złotych. Tego rodzaju praktykę uznać należy za szkodliwą, zarówno ze względu na ujemny wpływ na interesy Skarbu Państwa, jak i obchodzenie postanowień dekretu z dnia 25.VI. 46 r. o państwowym planie inwestycyjnym.

Sens gospodarczy takiej transakcji sprowadza się do dokonania inwestycji ze środków państwowych.

- 1) z ominięciem wszelkich rygorów przewidzianych dla inwestycji objętych planem,
- 2) przekroczeniem limitu ustalonego dla danej dziedziny inwestycji,
- 3) pozbawieniem Państwa prawa własności obiektu zainwestowanego,
- 4) przesuwaniem środków finansowych z gospodarki państwowej do prywatno - kapitalistycznej.

Z tych względów Centralny Urząd Planowania prosi o wydanie zarządzeń ograniczających na przyszłość w umowach najmu czasokres, za który następuje jednorazowa wpłata z góry do lat 2, a wysokość jednorazowej wpłaty do 2 milionów zł.

W wyjątkowych wypadkach konieczności dokonania wpłaty wyższej kwoty lub za dłuższy czasokres Centralny Urząd Planowania prosi, aby akceptacja odnośnej umowy następowała po uprzednim porozumieniu z Centralnym Urzędem Planowania.

PREZES

Dietrich

29.

**PISMO OKÓLNE Nr 1
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

**DEPARTAMENT BILANSÓW TOWAROWYCH
ARTYKUŁÓW PRZEMYSŁOWYCH**

z dnia 10 stycznia 1950 r.

(znak BI/7/B105/507/49)

w sprawie zasad dystrybucji drewna w 1950 roku.

Zarysowujący się poważny deficyt w drewnie w 1950 r. w stosunku do potrzeb krajowych wymaga stosowania w gospodarce drewnem jak najdalej posuniętej oszczędności.

W związku z tym zaleca się wszystkim resortom pełną realizację zasady oszczędnego gospodarowania drewnem zarówno od strony racjonalnego rozdziału jak i właściwego zużycia drewna. W ramach ilości drewna przydzielonych planem zaopatrzenia na rok 1950 odbiorcy zobowiązani są do złożenia szczegółowych specyfikacji wg sortymentów klas jakości i gatunków drewna im przydzielonych w następujących terminach: na surowiec do dnia 15 stycznia 1950 r. na całość przydziału, na tarcicę do dnia 20 stycznia na 50% całorocznego przydziału i do dnia 30 kwietnia na pozostałą ilość.

Wyjątek stanowi Min. Budownictwa, dla którego w zakresie tarcicy ustala się inne terminy, a mianowicie: do dnia 20 stycznia 1950 r. Min. Budownictwa przedłoży na 60% rocznego przydziału ramową specyfikację, uwzględniającą rozbięcie na grupy klas jakości i procentowy udział wymiarów (oprócz krawędziaków i belek, na które należy złożyć specyfikację w wysokości 40% do dnia 30 kwietnia — Min. Budownictwa przedłoży szczegółową specyfikację na 20% przydziału), oprócz krawędziaków i belek, na które należy złożyć specyfikację w wysokości 40%.

Do dnia 31 maja — na 10% przydziału i sukcesywnie do dnia 30 września na pozostałe 10%, które traktuje się jako pulę interwencyjną Min. Budownictwa.

Na zapewnienie wykonania zamówień Min. Budownictwa w wysokości w/w ostatnich 10% przydziału zobowiązuje się Min. Leśnictwa do zarezerwowania odpowiedniej ilości surowca tartaczego.

W razie niezłożenia w wyżej oznaczonych terminach szczegółowych specyfikacji, odbiorca posiada prawo do przydziału jedynie w ciągu jednego miesiąca i to wyłącznie w granicach posiadanych przez „PAGED“ zapasów. „PAGED“ jest uprawniony do wzywania odbiorców w celu zawierania umów w ramach przydziałów i wyznaczenia terminów ich zawarcia. Termin wyznaczony do zawarcia umowy nie może być jednak krótszy jak 15 dni od wezwania, dokonanego za recepisem zwrotnym.

Odbiorcom, którzy w wyznaczonym terminie nie złożą specyfikacji lub nie zawrą umowy, przydział zostanie anulowany.

Przydziały anulowane tak z przyczyn niezłożenia specyfikacji w terminie jak i niezawarcia umowy w terminie, jak i przeterminowania ulgowego jednomiesięcznego okresu, będą postawione do dyspozycji PKPG.

Zaleca się zarówno odbiorcom jak i „PAGEDOWI“ równomierne rozłożenie realizacji przydziałów w czasie umożliwiający najbardziej racjonalne wykorzystanie możliwości produkcyjnych i środków transportowych; przy rozplanowaniu dostaw należy więc szczególnie uwzględnić konieczność odciążenia transportu w okresie największego nasilenia przewozów ziemiopłodów, tj. w miesiącach: wrześniu, październiku i listopadzie.

Efektywny eksport może być wykonany tylko w przypadku posiadania odpowiedniego zapasu tarcicy pochodzącej z importu, który ustala się na minimum 50% efektywnego eksportu.

Przy rozprowadzaniu słupek zobowiązuje się „PAGED“ do uprzedniej dostawy ich do nasycalni, skąd dopiero będą mogły być kierowane do odbiorców.

Dłuższe kopalniane będą dowożone do stacji kolejowych przez Centralny Zarząd Lasów Państwowych: na stacjach zostaną przekazane przez „PAGED“ Centrali Dostaw Drzewnych PW, której powierza się w r. 1950 manipulację i całą gospodarkę kopalniakami, zarówno na potrzeby kraju, jak i na eksport.

Zobowiązuje się Centralę „PAGED“ do składania PKPG okresowych sprawozdań z przebiegu realizacji planu zaopatrzenia, tak w zakresie tarcicy jak i surowca.

DYREKTOR DEPARTAMENTU BILANSÓW
TOWAROWYCH ARTYKUŁÓW
PRZEMYSŁOWYCH

Zdzisław Deutschman

30.

**PISMO OKÓLNE Nr 2
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

DEPARTAMENT INWESTYCJI

z dnia 11 stycznia 1950 r.

(znak IN3Bm-0/1/50)

**w sprawie mieszkań zastępczych w Planie Inwestycyjnym
na rok 1950.**

1. Inwestorzy Centralni w terminie do dnia 31.I. 1950 r. przekażą do PKPG — Dep. Inwestycji i Zakładu Osiedli Robotniczych dokładny wykaz, obrazujący zapotrzebowanie w r. 1950 na mieszkania zastępcze.

2. Wykaz powinien zawierać następujące dane:

- a) Inwestora bezpośredniego, zgłaszającego zapotrzebowanie,
- b) miejscowość, w której mają być dostarczone mieszkania zastępcze,
- c) ilość izb,
- d) terminy dostarczenia mieszkań zastępczych,
- e) kwoty przewidziane na ten cel, z określeniem Cz. P. I. 1950 dz. § i nr tytułu w którym znajdują pokrycie.

3. Ilość izb zgłoszona nie może przekraczać pokrycia finansowego przewidzianego w P. I. 1950 r. na mieszkania zast. w danym tytule. Koszt izby zastępczej należy przyjmować wg następujących norm:

- a) w Warszawie à 660 tys. za izbę,
- b) poza Warszawą à 650 tys. za izbę.

4. Po uzgodnieniu z Zakładem Osiedli Robotniczych, ilości izb przewidzianych do dostarczenia w ramach Planu Inwestycyjnego na r. 1950, inwestorzy centralni zgłoszą do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wnioski o właściwe virements, w terminie nieprzekraczalnym do 28 lutego 1950 r.

5. Po tym terminie zgłoszone wnioski o virements nie będą rozpatrywane.

6. Po terminie 28 lutego 1950 r., wnioski o virements będą mogły być przedstawione jedynie w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych specjalnymi względami, po uzgodnieniu z Zakładem Osiedli Robotniczych — do decyzji Prze-

wodniczącego PKPG, przy czym w tych wypadkach wirement będzie mogło być przeprowadzone w ciężar puli mieszkaniowej danego inwestora.

7. Zakład Osiedli Robotniczych, w stosunku do przyjętych wniosków o mieszkania zastępcze, jest zobowiązany do dostarczenia ustalonej ilości izb w terminie uzgodnionym.

DYREKTOR DEPARTAMENTU **dr K. Secomski**

31.

**PISMO OKÓLNE Nr 1
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

DEPARTAMENT BUDOWNICTWA

z dnia 11 stycznia 1950 r.

(znak BU-2A-01-17)

w sprawie prac Instytutu Techniki Budowlanej

Departament Budownictwa PKPG komunikuje, że Instytut Techniki Budowlanej (Warszawa, ul. Narbutta 28) zajął się praktycznym opracowaniem zagadnień akustycznych w budownictwie monumentalnym, przemysłowym i mieszkaniowym.

Zawiadamiając o powyższym, Departament Budownictwa jednocześnie zaleca nawiązanie współpracy z tym Instytutem przy sporządzeniu projektów budów, jak również w przypadkach konieczności poprawy warunków akustycznych w budynkach istniejących.

DYREKTOR DEPARTAMENTU **inż. M. Małachowski**

32.

**PISMO OKÓLNE Nr 3
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

DEPARTAMENT INWESTYCJI

z dnia 12 stycznia 1950 r.

(znak IN/0/3/50)

w sprawie finansowania kapitalnych remontów w r. 1950.

Na skutek powtarzających się zapytań w sprawie powyższej Departament Inwestycji wyjaśnia:

1. Kapitalne remonty w roku 1950 będą finansowane:
 - na podstawie Planu Inwestycyjnego na r. 1950, jeżeli są one zawarte w P. I. 1950 r.,

— na podstawie Planu Kapitalnych Remontów na r. 1950, jeżeli są one zawarte w Planie Kapitalnych Remontów.

2. Kapitalne remonty urzędów, instytucji i przedsiębiorstw, dla których są przewidziane limity na ten cel w Państwowym Planie Inwestycyjnym na r. 1950 finansowane będą przez Bank Inwestycyjny na zasadach, analogicznych do sposobu finansowania inwestycji.

3. Kapitalne remonty przedsiębiorstw, działających na podstawie rozrachunku gospodarczego finansowane będą przez banki finansujące ich eksploatację w ramach Planu Kapitalnych Remontów, na rok 1950. Przedsiębiorstwa te dzielą się na dwie grupy, a mianowicie:

a) przedsiębiorstwa **przemysłowe**, których kapitalne remonty planowane są na podstawie Instrukcji Nr 6/DI wydanej przez b. Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Plany przedsiębiorstw **przemysłowych** opracowane w trybie przewidzianym w Instrukcji 6/DI, zatwierdzone przez Inwestorów Naczelnych, są podstawą finansowania przez banki finansujące ich eksploatację. Rozmiar kapitalnych remontów w danym przedsiębiorstwie nie może przekraczać części amortyzacji danego przedsiębiorstwa w roku 1950 przewidzianej na ich pokrycie.

b) Przedsiębiorstwa **nieprzemysłowe**, których przepisy Instrukcji Nr 6/DI o kapitalnych remontach nie dotyczą bezpośrednio. W stosunku do przedsiębiorstw wyżej wymienionych inwestorzy centralni w oparciu o Instrukcję 6/DI opracują stosowne instrukcje robocze uwzględniające specyfikę odnośnych przedsiębiorstw i polecają tym przedsiębiorstwom wypełnić formularze wniosków o włączenie do Planu Kapitalnych Remontów (zał. Nr 1).

Podstawą finansowania kapitalnych remontów przedsiębiorstw nieprzemysłowych objętych Planem Kapitalnych Remontów na rok 1950, będą wnioski o włączenie do tego Planu zatwierdzone na szczeblu naczelnych inwestorów i przesłane w dwóch egzemplarzach — na załączonym formularzu — do Central banków finansujących eksploatację zainteresowanych przedsiębiorstw.

Wyjaśnia się, iż ogólna wysokość środków na kapitalne remonty zaplanowane w powyższym trybie na szczeblu inwestorów nie może przekraczać odnośnych limitów przewidzianych dla nich w planie Kapitalnych Remontów na rok 1950.

DYREKTOR DEPARTAMENTU **dr K. Secomski**

**Wniosek
o włączenie kapitalnych remontów
do Planu Inwestycyjnego na rok 1950**

Inwestor centralny	Krótka charakterystyka stanu budynków i urządzeń	Projektowane kapitalne remonty w roku 1950 Koszt ogólny Budynki Uzbrojenie terenu Maszyny i urządzenia techniczne sprzęt i inwentarz w tys. złotych	Przewidziane pokrycie w tys. zł. środki limitowane środki nielimitowane
Inwestor naczelny			
Wartość majątku trwałego*) zakładu, przedsiębiorstwa wnioskującego w tys. zł.			
Przewidziany odpis amortyzacyjny w 1950 r. w tys. zł.			
Inwestor główny	Nazwa i adres inwestora bezpośredniego		

plan kapitalnych remontów budynków i uzbrojenia terenu

L. p.	Określenie obiektu	Wartość obiektu w tys. zł	Kubatura lub inna charakterystyka wielkości obiektu	Rok i koszt ostatniego kapit. rem. w tys. zł.	Plan na rok 1950		
					Charakterystyka przewidzianych robót	Rozmiar (wz. właściwych jednost.)	Koszt w tys. zł.
1	2	3	4	5	6	7	8

*) Podać w złotych obiegowych

Plan kapitalnych remontów maszyn, urządzeń technicznych, sprzętu i inwentarza

L. p.	Określenie przedmiotu	Ilość jednostek	Wartość ogólna w tys. zł.	Koszt kapitalnego remontu w r. 1949 w tys. zł.	Przyjęta periodyczność kapitalnego remontu	Plan na rok 1950	
						Ilość jednostek	Koszt ogólny w tys. zł.
1	2	3	4	5	6	7	8
Nazwisko i stanowisko służbowe sporządzającego wniosek i odpowiedzialnego za zawarte w nim dane:			STWIERDZA SIĘ IŻ KAPITALNE REMONTY WYMENIONE W NINIEJSZYM WNIOSKU, OBJĘTE SĄ PLANEM KAP. REM. NA ROK 1950				
m. p. _____ podpis _____			Część Dział Podział Paragraf				
dn. 19			i powinny być finansowane ze środków:				
			limitowanych bezzwrotnych tys. zł.				
			limitowanych zwrotnych tys. zł. m. p.				
			nielimitowanych tys. zł.				
			Ogółem tys. zł. podpis uprawnionego				

33.

**PISMO OKÓLNE Nr 2
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
III ZESPOŁU DEPARTAMENTÓW**

z dnia 16 stycznia 1950 r.
(znak BU2A-01-18)

w sprawie: wykonania zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dn. 11.X.1949 r. o stosowaniu wzoru umowy ramowej o wykonanie robót budowlanych i montażowych.

Wobec wątpliwości, które nasuwają się w związku z interpretacją zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dn. 11.IX.1949 (Monitor Polski NR-A-82, poz. 1000) w sprawie stosowania umowy ramowej o wykonanie robót budowlanych i montażowych wyjaśnia się, co następuje:

ad p. 4 w/w zarządzenia: przez określenie „właściwi Ministrowie” rozumieć należy tych ministrów, którzy sprawują nadzór zwierzchni nad inwestorem.

Są oni zobowiązani do wydania zarządzeń w sprawie zmian umów o wykonanie robót budowlanych i montażowych, które nie zostały w całości wykonane do dnia wejścia w życie przedmiotowego zarządzenia Przewodniczącego PKPG.

ad § 4 p. b. Zał. Nr 1: uważa się za dopuszczalne dołączenie do umowy o wykonanie robót budowlanych i montażowych, w razie zaistniałych trudności, zamiast oryginału, uwierzytelnionego odpisu pisma banku finansującego inwestycje.

ad zał. Nr 2. Zezwala się na dołączanie postanowień ogólnych, obowiązujących przy wykonywaniu umów o roboty budowlane i montażowe, tylko do pierwszej umowy zawieranej z danym przedsiębiorstwem z tym, że w umowach ciałszych, między tymi samymi kontrahentami, będzie zamieszczane stwierdzenie, że omawiane postanowienia ogólne znane są obu umawiającym się stronom i są wiążące dla nowo zawieranej umowy.

GENERALNY DYREKTOR III ZESPOŁU Cz. Babiński

34.

**PISMO OKÓLNE Nr 3
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT ORGANIZACYJNO-PRAWNY**

z dnia 20 stycznia 1950 r.
(znak OP50-03-05)

w sprawie: projektów zmian organizacyjnych.

1. W związku z pismem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 maja 1949 roku znak OR1E-0-27 pkt. 1, 2, 3, 4 i 6 skierowanym do Ob. Ob. Ministrów w sprawie inicjatywy organizacyjnej oraz w związku z będącymi w toku pracami nad ustaleniem ty-

powych schematów organizacyjnych jednostek gospodarczych i administracji gospodarczej, przypomina się, że wszelkie projekty zmian organizacyjnych oraz projekty organizacji nowotworzonych jednostek dotyczące:

a) struktury organizacyjnej w/w jednostek, tj. Centralnych Zarządów, Central, Zjednoczeń, Dyrekcji, przedsiębiorstw, zakładów itp. gospodarki uspołecznionej (ilość i rodzaj ogniwo organizacyjnych oraz ich organizacja wewnętrzna),

b) sposobu zarządzania i podziału kompetencji, wymagają uzgodnienia z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego (Departament Organizacyjno-Prawny) przed ich wprowadzeniem w życie.

Wprowadzenie zmian organizacyjnych bez uzgodnienia z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego jest niedopuszczalne. Uzgodnienie to jest m. in. konieczne dla uniknięcia późniejszych ponownych reorganizacji szkodliwie wpływających na normalny tok pracy jednostek.

Projekty zmian należy uzasadnić przez załączenie do wniosku odpowiednich materiałów cyfrowych i opisowych (ilość zatrudnionych, zakres działania, charakterystyka ogniwo i komórek organizacyjnych itp.).

Wnioski dotyczące zmian należy składać do właściwych Ministerstw, które przeprowadzają wstępne uzgodnienie.

Wnioski zaopatrzone swoimi uwagami przesyła Ministerstwo do PKPG (Departament Organizacyjno-Prawny), który wydaje opinię. Na podstawie opinii PKPG, właściwe Ministerstwo zatwierdza projekt, przesyłając przebitki odpowiedniego pisma, oraz schemat graficzny do wiadomości PKPG (Departament Organizacyjno-Prawny).

Nie wymagają uzgodnienia z PKPG zmiany wewnątrz podstawowych komórek organizacyjnych (Działów, Wydziałów).

2. W celu zewidencjonowania obecnego stanu organizacyjnego wymienionych wyżej jednostek Departament Organizacyjno-Prawny prosi o nadesłanie przez poszczególne Ministerstwa w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 lutego 1950 r.:

a) istniejących aktualnych schematów organizacyjnych, a mianowicie:

1. wszystkich jednostek bezpośrednio podporządkowanych poszczególnym Ministerstwom;
2. typowych schematów pozostałych jednostek, uwzględniających zarówno specyfikację branżową jak i wielkościową.

Pod schematem typowym należy rozumieć schemat organizacyjny posiadający najwięcej cech wspólnych dla danego rodzaju jednostek organizacyjnych (np. przedsiębiorstwa, hurtowni, ekspozytury).

b) obowiązujących regulaminów i instrukcji organizacyjnych dotyczących podziału funkcji, kompetencji, sposobów zarządzania itp.

Nie należy opracowywać nowych schematów, lecz nadesłać jedynie schematy już istniejące.

Wyżej wymienione schematy winny być nadesłane w teczkach osobno dla poszczególnych typów jednostek (Centralne Zarządy i Zjednoczenia, Centralne, Przedsiębiorstwa produkcyjne, zakłady itp.).

DYREKTOR DEPARTAMENTU

mgr Z. Rzepka

35.

**PISMO OKÓLNE Nr 1
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

DEPARTAMENT CEN, KOSZTÓW I ROZLICZEŃ

z dnia 25 stycznia 1950 r.

(znak CE9D-08-01)

**w sprawie ujednoczenia warunków ubezpieczenia
dla spółdzielczości.**

Z dniem 1 stycznia zostały rozszerzone na mienie spółdzielcze postanowienia umów ramowych, zawartych przez b. Min. P. i H. z PZUW, wraz z wprowadzonymi do nich zmianami, które zostały podane do wiadomości, w formie załączników Nr 1 i 2 do pisma okólnego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 13 z dnia 29 grudnia 1949 r., znak: CE9D-11-07.

Jednocześnie zostały ustalone przez PKPG w porozumieniu z PZUW dodatkowe warunki ubezpieczenia dotyczące wyłącznie spółdzielczości (spółdzielni, central spółdzielni, central spółdzielczo-państwowych oraz Centralnego Związku Spółdzielczego).

W związku z powyższym Departament Cen, Kosztów i Rozliczeń podaje do wiadomości zainteresowanym Ministerstwu i przedsiębiorstwom bezpośrednio podległym PKPG wspomniane warunki ubezpieczenia wyszczególnione w załączniku do niniejszego pisma okólnego.

Powyższe warunki ubezpieczenia stanowią jako załącznik Nr 3 integralną część umów ramowych z dnia 14 stycznia i 1 lutego 1949 r.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU

J. Pomorski

Załącznik do pisma okólnego Nr 1 z dnia 25 stycznia 1950 r. znak CE9D-08-01.

ZALĄCZNIK Nr 3

do umów ramowych z dnia 14.I i 1.II 1949 r., zawartych między b. Ministerstwem Przemysłu i Handlu a Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń Wzajemnych w przedmiocie ubezpieczeń majątkowych i osobowych (z wyjątkiem ubezpieczeń transportowych) — dotyczący spółdzielczości.

§ 1. Postanowienia umowy z dn. 14.I. 1949 r. w przedmiocie ubezpieczeń ogniowych i umowy z dn. 1.II. 1949 r. w przedmiocie wszelkiego rodzaju umownych ubezpieczeń z wyjątkiem ubezpieczeń ogniowych i transportowych, obydwie zawarte pomiędzy b. Ministerstwem Przemysłu i Handlu a Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń Wzajemnych nazwanym w dalszym tekście Zakładem, zostają rozszerzone począwszy od 1.I. 1950 r., z uwzględnieniem zmian obowiązujących, na mienie i interesy stanowiące własność instytucji spółdzielczych bądź znajdujących się pod ich zarządem, o ile przepisy zawarte w niniejszym załączniku nie stanowią inaczej.

Przepisy zawarte w niniejszym załączniku odnoszą się do wszystkich spółdzielni, central spółdzielni, central spółdzielczo-państwowych, oraz do Centralnego Związku Spółdzielczego.

§ 2. Przez użyte w umowach wymienionych w § 1 określenie „przedsiębiorstwo bezpośrednio podległe Ministerstwu“ należy rozumieć branżową centralę spółdzielni, względnie centralę spółdzielczo-państwową.

Przez określenie „przedsiębiorstwa, zakłady handlowe, usługowe“, należy rozumieć spółdzielnie wszelkich typów i spółdzielcze placówki terenowe, podlegające spółdzielniom lub centralom spółdzielni i centralom spółdzielczo-państwowym.

Przez określenie „dyrekcje, oddziały“ należy rozumieć okręgowe oddziały terenowe poszczególnych central branżowych i inne placówki spółdzielcze nadrzędne w stosunku do spółdzielni (np. Pow. Związek Gminnych Spółdzielni).

§ 3. Zakład podejmuje się udzielenia objętym niniejszym załącznikiem do umów jednostkom spółdzielczym potrzebnej im ochrony ubezpieczeniowej w zakresie prowadzonych

przez siebie działów ubezpieczeń na warunkach wynikających z zasad umów powołanych w § 1 z uwzględnieniem niniejszego załącznika.

§ 4. Ubezpieczenie mienia od kradzieży z włamaniem i od rabunku nie będzie uzależnione od zgody właściwej centrali branżowej, względnie równorzędnego organu. Poszczególne centrali branżowe w porozumieniu z właściwymi Ministerstwami mogą wprowadzić na swym terenie działania obowiązkowe ubezpieczenia w zakresie ubezpieczeń kradzieżowo-rabunkowych.

§ 5. Ubezpieczenie może być zgłoszone w terenie upoważnionemu pracownikowi Zakładu za pokwitowaniem i od momentu wręczenia wniosku rozpoczyna się odpowiedzialność Zakładu, z uwzględnieniem postanowień przewidzianych w § 9 niniejszego załącznika.

Przy zgłoszeniach telegraficznych odpowiedzialność Zakładu rozpoczyna się od momentu nadania telegramu z zastrzeżeniem przypadków przewidzianych w §§ 6 i 11 umów ramowych zawartych między b. M. P. i H. a PZUW.

§ 6. Inspektoraty Powiatowe Zakładu, w celu zapewnienia spółdzielniom należytej i racjonalnej ochrony ubezpieczeniowej, prowadzą wykazy wszystkich spółdzielni i placówek spółdzielczych działających na ich terenie.

Zakład wyda zarządzenie, podległym placówkom terenowym, aby udzielały spółdzielniom niezbędnych informacji i okazywały pomoc przy racjonalnym opracowaniu ubezpieczeń, oraz sporządzaniu wniosków.

§ 7. Zakład przeprowadzać będzie szacunki obiektów przemysłowych, podlegających ubezpieczeniu od ognia, stanowiących własność spółdzielni, z wyjątkiem obiektów, będących własnością centrali spółdzielni, we własnym zakresie i na własny koszt przy współpracy i pomocy ubezpieczającej spółdzielni. Zakład nie jest obowiązany do szacowania obiektów, które były już oszacowane w okresie powojennym.

§ 8. Właściciele placówki Zakładu zaopatrują spółdzielnie w potrzebną ilość formularzy-wniosków oraz jednorazowo w aktualne ogólne i uzupełniające warunki ubezpieczenia.

§ 9. Niewłaściwe sporządzenie wniosku nie ma wpływu na rozpoczęcie odpowiedzialności Zakładu, o ile wniosek zawiera istotne elementy niezbędne do zawarcia ubezpieczenia, a mianowicie: rodzaj ubezpieczenia, przedmiot ubezpieczenia i sumę ubezpieczenia.

W przypadkach niewłaściwego sporządzenia wniosku, na żądanie Zakładu ubezpieczający powinien niezwłocznie uzupełnić wniosek. W razie stwierdzenia oczywistego błędu we wniosku jak np. udzielenie przez ubezpieczającego mylnej informacji co do konstrukcji budynku, zabezpieczeń itp. (w żadnym jednak wypadku nie może to dotyczyć sumy ubezpieczenia), Zakład prosi omyłkę z terminem początkowym ubezpieczenia pod warunkiem, że odnośną zmianę zgłosi ubezpieczający w ciągu sześciu tygodni od daty złożenia wniosku.

§ 10. Zakład będzie wystawiał w odniesieniu do central i spółdzielni dowody ubezpieczeniowe z jedną kopią. Oryginał dowodu ubezpieczeniowego placówki terenowej Zakładu przesyłać będą bezpośrednio ubezpieczającemu. Kopie tych dowodów przechowywane będą w Oddziałach Wojewódzkich Zakładu skąd odbierane będą przez upoważnionych przedstawicieli okręgowych placówek poszczególnych central.

Obliczenie składki sporządzone w jednym egzemplarzu dołączone będzie do kopii dowodu ubezpieczeniowego.

§ 11. W dziale ubezpieczeń od kradzieży z włamaniem i rabunku ubezpieczający będzie mógł zmienić ubezpieczenie towarów, maszyn i urządzeń biur, zawarte systemem ogólnej wartości, na ubezpieczenie wg systemu ułamkowego, lub zmienić wysokość ułamka.

Przy ubezpieczeniu gotówki na jedną sumę stałą, tj. obowiązującą na wszystkie dni okresu ubezpieczenia, ubezpieczający będzie mógł zmienić tę formę ubezpieczenia na system dwu sum, tj. stałej i dodatkowej, obowiązującej tylko w niektóre dni w miesiącu (najwyżej 5).

Przewidziane w niniejszym paragrafie zmiany systemu ubezpieczenia lub wysokości ułamka mogą mieć zastosowanie tylko wówczas, jeśli ubezpieczenie, które ma być zmienione było zawarte nieracjonalnie. Zmiana obowiązuje od terminu, określonego w § 4 umowy ramowej z dnia 1.II. 1949 r. oraz § 5 niniejszego załącznika.

§ 12. Zakład nie będzie stosował potrąceń na własne ryzyko ubezpieczającego we wszystkich rodzajach ubezpieczeń, zawieranych w ramach umów wskazanych w § 1.

Odnosnie do działu ubezpieczeń od kradzieży z włamaniem i rabunku, ustala się, że w przypadkach, gdy powstaną dwie szkody w jednym i tym samym lokalu (bez względu na to czy kradzieżowe czy rabunkowe), przy czym gdy druga szkoda powstanie nie później niż w rok po pierwszej, Zakład będzie mógł zażądać wprowadzenia dodatkowych zabezpieczeń i środków bezpieczeństwa.

Jeżeli ubezpieczający nie zgodzi się na propozycję Zakładu w tym względzie lub w ogóle pozostawi propozycję bez odpowiedzi, wówczas po upływie terminu udzielonego dla wprowadzenia dodatkowych zabezpieczeń i środków bezpieczeństwa, najwcześniej jednak po upływie miesiąca, a najpóźniej do upływu sześciu tygodni od daty doręczenia ubezpieczającemu pisma Zakładu, zawierającego propozycję, Zakładowi służyć będzie prawo wypowiedzenia umowy ubezpieczenia listem poleconym na jeden miesiąc naprzód za zwrotem składki pro rata temporis za nieubiegły czas ubezpieczenia.

§ 13. 1. Towary w detalicznych sklepach kolonialnych i spożywczych łącznie z urządzeniem pomieszczeń, nie pozostających pod wpływem ryzyk fabrycznych, taryfowane będą w dziale ogniowym wg 3-go stopnia niebezpieczeństwa ogniowego — na całym obszarze RP.

2. Towary te będą zgłaszane do ubezpieczenia zawsze w jednej sumie. W razie podania we wniosku dla każdego rodzaju towarów osobnych sum ubezpieczenia, Zakład traktować będzie ubezpieczenie tak, jak gdyby zgłoszone było w jednej łącznej sumie ubezpieczenia.

3. Towary w składach i magazynach hurtowych taryfowane będą wg zasad przewidzianych w umowie ramowej b. MP i H. z PZUW z dnia 14.I.1949 r.

4. Przepisy dotyczące ubezpieczenia towarów od ognia w sklepach detalicznych — ustęp 2-gi niniejszego paragrafu — mają zastosowanie do ubezpieczeń od kradzieży z włamaniem i rabunku towarów w sklepach detalicznych.

5. Towary w dziale ubezpieczeń od kradzieży z włamaniem i rabunku będą taryfowane wg zasad przyjętych w umowie b. MP i H. z PZUW z dnia 1.II.1949 r.

§ 14. W ubezpieczeniach samochodów „auto-casco“ Zakład będzie ponosił odpowiedzialność za szkodę wynikłą z pożaru samochodu wskutek przewożenia nim materiałów łatwopalnych. Za takie rozszerzenie zakresu odpowiedzialności nie będzie pobierany dodatek do składki.

Zakład ponosi odpowiedzialność również za szkody AC, OC, NW powstałe w okresie oddania do użytku ubezpieczonego pojazdu instytucjom lub władzom państwowym, samorządowym lub spółdzielczym.

W ubezpieczeniu samochodów w zakresie AC, OC, NW instytucjom posiadającym ponad 100 pojazdów mechanicznych przyznany będzie ulgowy dwumiesięczny okres na zgłoszenie zmian, mających wpływ na ubezpieczenie. Zmiana w ubezpieczeniu liczyć się będzie od daty powstania okoliczności uzasadniającej zmianę, przy czym odnośnie nowonabytych samochodów, sumy ubezpieczenia w dziale OC i NW obowiązywać będą w wysokości ustalonej dla samochodów objętych już ubezpieczeniem, a w dziale AC obowiązywać będzie suma ubezpieczenia ustalona wg rzeczywistej wartości nabytego samochodu w stanie nowym.

§ 15. Zakład inkasuje składki bezpośrednio od ubezpieczającej placówki spółdzielczej. Inny sposób względnie warunki opłacania składek mogą być przedmiotem specjalnego porozumienia ubezpieczającej placówki spółdzielczej z Zakładem, z uwzględnieniem jednakże postanowień niniejszego załącznika. Inkaso jest prowadzone decentralistycznie. Odchylenia od tej zasady mogą ustalić Oddziały Wojewódzkie Zakładu na wnioszek właściwych central.

Zakład może pobierać zadatek na poczet zgłaszanego ubezpieczenia. Jednakże odpowiedzialność Zakładu nie jest uzależniona od uprzedniego wpłacenia przez spółdzielnię zadatku.

O wszystkich przypadkach nieopłacenia składki w wyznaczonym terminie nie krótszym od jednego miesiąca, Zakład będzie informował właściwą dla danej spółdzielni centralę. Przy ubezpieczeniach scedowanych na rzecz instytucji kredytowych lub na rzecz jednej z central, Zakład podaje fakt nieregulowania składki do wiadomości cesjonariusza.

§ 16. W przypadku cesji odszkodowania na rzecz instytucji kredytowej, Zakład wydawca będzie zainteresowanej spółdzielni bezpłatnie odpisy polis na blankietach Zakładu do czasu uregulowania spraw cesyjnych z zainteresowanymi instytucjami kredytowymi w sposób odmienny.

§ 17. W celu zlikwidowania szkód kradzieżowych Zakład nie będzie wymagał zaświadczenia o umorzeniu lub zakończeniu postępowania sądowego, jeżeli Zarząd lub Rada Nadzorcza spółdzielni złoży pisemne oświadczenie, że w sprawie kradzieży nie zostały wniezione osoby z personelu spółdzielni w rozumieniu postanowień § 2 ust. 1a dla ogólnych warunków ubezpieczenia od kradzieży z włamaniem. Postanowienie to nie zwalnia ubezpieczającego od obowiązku przedłożenia Zakładowi zaświadczenia o umorzeniu dochodzeń karnych lub wyroku. W razie wydania przez sąd wyroku skazującego, ubezpieczona spółdzielnia zwróci Zakładowi wypłacone jej odszkodowanie.

§ 18. Upoważnionym na piśmie przez władze przełożone organom kontroli instytucji spółdzielczych służy prawo wglądu do akt ubezpieczeniowych Zakładu na tle konkretnego ubezpieczenia. Organa Zakładu udostępnią im wgląd do akt w biurze Zakładu oraz udziela potrzebnych informacji.

§ 19. Zakład przysyłać będzie właściwym Ministerstwom oraz odnośnym centralom spółdzielni statystyczne zestawienia produkcji ubezpieczeń wg poszczególnych central spółdzielni z rozbięciem na majątek własny central i na majątek podległych spółdzielni stosownie do ustalonego wzoru.

§ 20. Warunki wynikające z umów ramowych wymienionych w § 1, z uwzględnieniem wprowadzonych zmian oraz postanowień niniejszego załącznika będą miały zastosowanie:

1) do ubezpieczeń nowych i dodatkowych od początkowego terminu ich ważności przypadającego na dzień 1 stycznia 1950 r. względnie w okresie późniejszym;

2) do ubezpieczeń bieżących, expirujących w 1950 r. od początkowego terminu ich przedłużenia na dalszy okres.

36.

**PISMO OKÓLNE Nr 4
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT INWESTYCJI**

z dnia 25 stycznia 1950 r.

(znak IN—O—34)

w sprawie: zaktualizowania zleceń inwestycyjnych z P.I. 1950 r. dla przedsiębiorstw budowlano - montażowych i biur projektowych.

Inwestorzy centralni podadzą do Departamentu Budownictwa PKPG do dnia 10.II. br. stan wykonania p-ktu 4 pisma okólnego Nr 23 PKPG z dnia 22.XII.1949 r. a mianowicie wyjaśnią:

1) czy wszyscy inwestorzy bezpośredni uzyskali dane o zatwierdzonych dla nich w P.I. 50 r. limitach na poszczególne tytuły. Należy podać ewentualnie nazwy inwestorów nie posiadających tych danych;

2) czy wszyscy inwestorzy zaktualizowali swoje pierwotne zlecenia dla przedsiębiorstw budowlano - montażowych i biur projektowych.

Aktualizacja zleceń winna polegać:

- a) na sprawdzeniu czy udzielone zlecenie mieści się w zatwierdzonym limicie inwestycyjnym. Należy natychmiast wycofać zlecenia, dla których odpowiednio tytuły inwestycyjne nie są przewidziane w Planie,
- b) na ścisłej analizie wg zatwierdzonego wniosku inwestycyjnego, czy kwota zlecenia odpowiada dokładnie kwocie robót budowlano-montażowych w danej inwestycji i czy są z niej wyeliminowane inne składniki (koszty projektu, koszty maszyn i urządzeń itp.).

Jednocześnie należy udzielić zleceń na roboty zawarte w zatwierdzonych tytułach inwestycyjnych, które poprzednio nie były brane pod uwagę.

Przy urealnianiu zleceń i interwencjach w sprawie ulokowania zleceń w przedsiębiorstwach podległych Min. Budownictwa (C. Z. Państw. Przedsiębiorstw Budowlanych SPB, C. Z. Budownictwa Przemysłowego, Budownictwa Wiejskiego, Centrala Spółdzielni Pracy i Centrala Spółdzielni Mieszkaniowych) czynnikiem regulującym i koordynującym jest Delegat Ministra Budownictwa (Dyrektor Wojewódzkiego Działu Budownictwa).

3) Wartość robót budowlanych i montażowych oraz wartość dokumentacji nie pokrytych przyjętymi zleceniami przez wykonawców do dnia 31.I.1950 r. należy podać na formularzach załączonych z których wykaz nr 1 charakteryzuje aktualny stan ułokowanych i nieułokowanych zleceń, a wykaz nr 2 podaje roboty, na które zleceń dotąd nie ułokowano.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Dr K. Secomski

**Wykaz stanu udzielonych i nie udzielonych zleceń na roboty
budowlano-montażowe z PPI 1950 r.**

Wykaz Nr 1

L. p.	Inwestor naczelny	Aktualny limit dla Inwestora naczelnego	W tym kwota robót budowlano-montażowych	Kwota robót zleconych przedsiębiorstwom wykonawczym	Kwota zlec. umieszczon. w planie wykonawstwa systemem gospodarczym	Kwota zleceń nieulokowanych	U w a g i
1	2	3	4	5	6	7	8

Inwestor centralny

**Wykaz robót budowlano-montażowych z PPI 1950 na
które nie zostały podpisane porozumienia wstępne
z przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi, a nie
przewidzianych do wykonawstwa systemem gospodarczym**

Wykaz Nr 2

Inwestor	Nazwa tytułu inwestycyjnego	Kwota robót budowlano-montaż. z tego tytułu nieulokowanych)	Czyj plan zaopatrzenia zapewnia zaopatr. materiałow. dla tych robót	W jakim stadium dokumentacja techniczna*)	Proponowany wykonawca**)	U w a g i
1	2	3	4	5	6	7

*) Określić czy zlecona czy nie, a w wypadku ulokowania dokumentacji jakie uzgodniono terminy dostarczenia dokumentacji technicznej.

***) Rubrykę tę należy bezwzględnie wypełnić, ewentualnie podać 2 proponowanych wykonawców.

37.

**PISMO OKOLNE NR 5
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT INWESTYCJI**

z dnia 28 stycznia 1950 r.

(znak IN6D—2—15)

w sprawie rozliczeń za inwestycje ze specjalnych dostaw zagranicznych.

W związku z uchwałą Rady Ministrów z dnia 18.III. 49 w sprawie powiększenia ogólnej wartości inwestycji objętych państwowym planem inwestycyjnym na rok 1948 przez włączenie zagranicznych dostaw inwestycyjnych o specjalnym charakterze, z § 3-im Uchwały Rady Ministrów z dnia 21.VI. 1949 w sprawie wykonania Planu Inwestycyjnego na rok 1949 w zakresie importu inwestycyjnego, oraz Instrukcją Ministra Skarbu w porozumieniu z Przewodniczącym PKPG z dnia 30.IX. 1949 o trybie przyjmowania i rozdziału dostaw zagranicznych o specjalnym charakterze oraz o trybie rozliczenia z tytułu tych dostaw wreszcie Zarządzenia Przewodniczącego PKPG i Min. Skarbu z dnia 23 grudnia 1949 r. w spr. zakończenia, wykonywania oraz rozliczania z Planu Inwestycyjnego na rok 1949 — zawiadamia się, że w okresie do 28.II. 1950 t. zn. w czasie okresu ulgowego dla realizacji faktur za rzeczowo wykonane dostawy z importu specjalnego w r. 1949 — mają być płacone należności w ciężar PI/49 Część 24 Dział IV.

Faktury niezrealizowane w tym terminie, będą płatne w ciężar Części 28 PI/50.

Dla stwierdzenia wielkości importu specjalnego w latach 1949 i 1950 należy na fakturach zaznaczać termin nadejścia towarów jak to miało miejsce dotychczas t. zn. „Towar nadszedł do kraju przed 31.XII. 1948“ lub... „po 1.I. 1949“, lub... „po 1.I. 1950“.

Faktury za dobra inwestycyjne pochodzące z importu specjalnego, nadeszłe do końca roku 1948 powinny być rozliczane wg dotychczasowego trybu według §§ 22 i 23 Instrukcji z dnia 30.IX. 1949 r. Zgodnie z § 24 — rozliczenie kosztów ma następować w ciężar środków Części 28 PI/50 r.

Dobra inwestycyjne nadeszłe w r. 1949, a niewyfakturowane oraz nadchodzące w roku 1950 mają być zapłacone w ciężar Części 28 PI/50 roku.

GEN. DYREKTOR III ZESPOŁU

Dr Cz. Babiński

38.

**PISMO OKÓLNE NR 6
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT INWESTYCJI**

z dnia 28 stycznia 1950 r.

(znak IN4A—09a—6/50)

w sprawie sprawozdawczości inwestycyjnej.

Departament Inwestycji PKPG komunikuje, że odnośnie sprawozdawczości inwestycyjnej na 1950 r. obowiązują i pozostają w mocy aż do odwołania wszystkie zarządzenia i formularze z roku 1949.

Wprowadzenie nowej sprawozdawczości projektowanej, poczynając od 1 kwietnia br. nastąpi w drodze wydania odpowiednich instrukcji w ciągu miesiąca lutego br.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Dr K. Secomski

39.

**PISMO OKÓLNE NR 7
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT INWESTYCJI**

z dnia 28 stycznia 1950 r.

(znak INON—07)

w sprawie utwórczenia referatów dla badania wzrostu kosztów realizacji inwestycji.

1. W związku z koniecznością stałej kontroli i analizy wzrostu kosztów realizacji inwestycji poleca się utworzenie w ramach służb inwestycyjnych inwestorów centralnych specjalnych referatów dla badania wzrostu kosztów realizacji inwestycji.

2. Zadanie referentów dla badania wzrostu kosztów inwestycji polega na analizie i kontroli wzrostu kosztów realizacji inwestycji, a w szczególności na stworzeniu i periodycznej aktualizacji następujących tablic wskaźników:

a — tabela wskaźników wzrostu kosztów ważniejszych materiałów inwestycyjnych;

- b — tabela wskaźników wzrostu płac w inwestycjach;
- c — tabela wskaźników wzrostu kosztów ważniejszych robót budowlanych i montażowych;
- d — tabela wzrostu cen ważniejszych maszyn i urządzeń technicznych;
- e — tabela funduszy uzyskiwanych efektów przy realizacji ważniejszych inwestycji i grup inwestycji.

Równocześnie zadaniem referatu będzie stwierdzenie na podstawie danych sprawozdawczości inwestycyjnej, czy inwestorzy nie przekraczają w sposób rażący ustalonych kosztów realizacji inwestycji.

3. Kierownicy referatów dla badania wzrostu kosztów realizacji inwestycji winni posiadać wykształcenie techniczne lub ekonomiczne.

4. Kierownicy referatów utrzymywać będą stały i bezpośredni kontakt z odpowiednimi komórkami Departamentu Inwestycji i Departamentu Budownictwa Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

DYREKTOR DEPARTAMENTU Dr K. Secomski

40.

ZAWIADOMIENIE

Podaje się do wiadomości, że w okresie od dnia 12.I. do dnia 31.I. 1950 r. zostały ogłoszone między innymi następujące akty normatywne:

I. w DZIENNIKU USTAW RP.

Nr 2 z dnia 27 stycznia 1950 r.

Rozporządzenia:

- Poz. 4 — Ministrów Handlu Wewnętrznego i Zdrowia z dnia 21 października 1949 r. w sprawie surowców przeznaczonych do przetwórstwa w zakładach mleczarskich.
- 5 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 29 listopada 1949 r. w sprawie zniesienia dni bezmięsnych.
- 8 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 29 grudnia 1949 r. w sprawie odstępowania przy przemiale gospodarczym niektórych rodzajów zboża na rzecz Państwa.
- 13 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 4 stycznia 1950 r. w sprawie przemiału zbóż.
- 14 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 4 stycznia 1950 r. w sprawie normalizacji wypieku pieczywa.
- 15 — Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 4 stycznia 1950 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.
- 16 — Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1950 r. w sprawie poborów w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od drobnych rzemieślników.
- 17 — Ministra Administracji Publicznej z dnia 23 stycznia 1950 r. w sprawie obowiązku uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy za rok 1950.
- 18 — Ministra Skarbu z dnia 23 stycznia 1950 r. w sprawie terminu wpłacania wkładów oszczędnościowych przez uczestników funduszu B-rolnictwa Społecznego Funduszu Oszczędnościowego.

II. w MONITORZE POLSKIM

Nr A-3 z dnia 12 stycznia 1950 r.

Zarządzenia:

- Poz. 36 — Ministra Kultury i Sztuki w sprawie zmiany zarządzenia z dnia 25 marca 1918 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Zjednoczone Zakłady Przemysłu Muzycznego“.

Decyzje:

- Poz. 25 — Ministra Skarbu w sprawie uznania przedsiębiorstwa bankowego pod nazwą „Bank Spółek Niemieckich w Polsce S.A. w Łodzi w likwidacji“ za zlikwidowane.
- 26 — Ministra Skarbu w sprawie uznania przedsiębiorstwa bankowego pod nazwą „Bank Komercyjny S. A. w Krakowie w likwidacji“ za zlikwidowane.
- 27 — Statut Funduszu Wczasów Pracowniczych Centralnej Rady Związków Zawodowych.

Nr A-4 z dnia 17 stycznia 1950 r.

Uchwały Rady Ministrów:

- Poz. 37 — w sprawie państwowego planu stypendialnego na okres od 1 stycznia 1950 r. do 31 lipca 1950 r.
- 38 — w sprawie państwowych stypendiów dla młodzieży szkół wyższych.
- 39 — w sprawie specjalnych stypendiów naukowych dla studentów.
- 44 — w sprawie przejścia na własność Państwa „Mechaniczne Osuszanie Budynków“—„NOB“ Spółka z o. o. w Warszawie.

Zarządzenia:

- Poz. 43 — Ministra Skarbu w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń.
- 47 — Ministra Żeglugi o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Baltona — Zaopatrywanie Statków“, przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione.
- 48 — Ministra Żeglugi o nadaniu statutu przedsiębiorstwu państwowemu pod nazwą „Baltona — Zaopatrywanie Statków“, przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione.

Orzeczenia:

- Poz. 49 — Nr 7 Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przejściu przedsiębiorstw na własność Państwa.
- 50 — Ministra Budownictwa o przejściu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Nr A-5 z dnia 19 stycznia 1950 r.

- Poz. 54 — Zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego o utworzeniu państwowego — spółdzielczego przedsiębiorstwa p. n. „Centrala Spożywcza“.
- 55 — Orzeczenie Nr 5 Ministra Handlu Wewnętrznego wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przejściu przedsiębiorstwa na własność Państwa.

Nr A-6 z dnia 20 stycznia 1950 r.

Zarządzenia Ministra Rolnictwa i R. R.:

- Poz. 61 — w sprawie upoważnienia podległych organów do udzielania zamówień osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.
- 62 — w sprawie nadania statutu Centralnemu Zarządowi Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Nr A-7 z dnia 21 stycznia 1950 r.

Zarządzenia:

- Poz. 71 — Ministra Skarbu w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze oraz ustalania ryczałtów pieniężnych tych świadczeń, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych.
- 72 — Prezesa Rady Ministrów o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Centrala Obrotu Księgarskiego „Dom Książki“.
- 73 — Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o nadaniu statutu centrali spółdzielczo-państwowego pod nazwą: „Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego, Centrala Spółdzielczo-Państwowa“.
- 74 — Ministra Obrony Narodowej o nadaniu statutu przedsiębiorstwu państwowemu pod nazwą: „Wojskowa Centrala Handlowa“.
- 75 — Orzeczenie nr 24 Ministra Leśnictwa, wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przejściu przedsiębiorstwa na własność Państwa.

Nr A-9 z dnia 24 stycznia 1950 r.

Zarządzenia:

- Poz. 79 — Prezesa Rady Ministrów w sprawie taryfy radiofonicznej.

- Poz. 80 — Ministra Kultury i Sztuki w sprawie taryfy i systemu rozprowadzania biletów do teatrów świetlnych.
- 82 — Ministra Leśnictwa o utworzeniu przedsiębiorstw państwowych:
Centralny Zarząd Lasów Państwowych.
- 83 — rejonowe przedsiębiorstwa lasów państwowych.
- 84 — Centralny Zarząd Przemysłu Leśnego.
- 85 — rejonowe przedsiębiorstwa przemysłu leśnego.
- 86 — fabryki sklejek przemysłu leśnego.
- 87 — „Fabryka Płyt Pilśniowych Przemysłu Leśnego w Świeradowie“.
- 88 — „Zakłady Suchej Destylacji Drewna Przemysłu Leśnego w Hajnówce“.
- 89 — „Fabryka Suchej Destylacji Drewna Przemysłu Leśnego w Wosowskiej“.
- 90 — fabryki kalafonii i terpentyny przemysłu leśnego.
- 91 — destylarnie żywicy przemysłu leśnego.
- 92 — „Paged“ Państwowa Centrala Drzewna.
- 93 — „Las“ Państwowa Centrala Leśnych Produktów Niedrzewnych.

Nr A-10 z dnia 26 stycznia 1950 r.

- Poz. 95 — Uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów w sprawie wysokości opłat za lokale mieszkalne i wysokości czynszu za lokale użytkowe w domach Zakładu Osiedli Robotniczych.

Zarządzenia:

- Poz. 96 — Ministra Kultury i Sztuki o utworzeniu przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: „Generalna Dyrekcja Filmu Polskiego“.
- 97 — „Wytwórnia Filmów Dokumentalnych“, „Łódzkie Zakłady Kinotechniczne“, „Warszawskie Zakłady Fotochemiczne“, „Bydgoskie Zakłady Fotochemiczne“, „Centrala Zaopatrzenia Materiałowego Filmu Polskiego“, „Wytwórnia Filmów Fabularnych“ i „Centrala Rozpowszechniania Filmów“.
- 98 — „Wytwórnia Filmów Oświatowych“.
- 99 — „Biuro Zagranicznego Obrotu Filmów“.
- 100 — „Filmowe Biuro Techniczne“ i „Filmowa Agencja Wydawnicza“.
- 101 — Ministra Handlu Wewnętrznego w sprawie likwidacji przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Państwowa Centrala Handlowa“.
- 103 — Ministra Budownictwa w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Budownictwa z dnia 2 czerwca 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.
- 104 — Ministra Budownictwa w sprawie zmiany obszaru działania Dyrekcji Osiedli Robotniczych w Krakowie.
- 105 — Ministra Komunikacji w sprawie upoważnienia podległych Ministrowi Komunikacji organów do udzielania zamówień w zakresie dostaw i robót osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.
- 106 — Ministra Komunikacji w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Komunikacji o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Stocznie Rzeczne“ oraz zmiany statutu tego przedsiębiorstwa.
- 107 — Orzeczenie nr 6 Ministra Handlu Wewnętrznego wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Nr A-11 z dnia 28 stycznia 1950 r.

- Poz. 109 — Okólnik nr 1 Prezesa Rady Ministrów w sprawie trybu przenoszenia nadetatowych pojazdów mechanicznych w roku 1950.

Zarządzenia:

- Poz. 110 — Ministra Skarbu w sprawie zmiany zarządzenia z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wysokości diet i kosztów noclegu przy podróżach służbowych, delegacjach i przeniesieniach poza granice kraju.
- 113 — Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w sprawie ustalenia cen przy udzielaniu zamówień osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.
- 114 — Ministra Żeglugi o utworzeniu przedsiębiorstwa Państwowego pod nazwą: „Przedsiębiorstwo Robót Przeladunkowych dla Małych Portów“.
- 115 — Ministra Żeglugi o nadaniu statutu przedsiębiorstwu państwowemu pod nazwą „Przedsiębiorstwo Robót Przeladunkowych dla Małych Portów“.
- 116 — Ministra Budownictwa o utworzeniu przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: „Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Gdańsku“, „Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Poznaniu“, „Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Szczecinie“, „Inspektorat Nadzoru Budowlanego we Wrocławiu“ i „Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Warszawie“.
- 117 — Ministra Budownictwa o utworzeniu przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: „Państwowe Przedsiębiorstwo Fotogrametrii i Kartografii“ i „Państwowe Przedsiębiorstwo Geodezyjne“.

Zarządzenia:

- Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych:
- Poz. 118 — w sprawie utworzenia Centralnego Zarządu Państwowych Ośrodków Maszynowych.
- 119 — w sprawie nadania statutu przedsiębiorstwu państwowemu pod nazwą: „Centralny Zarząd Państwowych Ośrodków Maszynowych“.

Nr A-12 z dnia 31 stycznia 1950 r.

Zarządzenia:

- Poz. 121 — Ministra Żeglugi w sprawie kart rybackich dla rybaków morskich.
- 123 — Ministra Oświaty o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Centrala Zaopatrzenia Szkół“.
- 124 — Ministra Kultury i Sztuki o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Państwowe Przedsiębiorstwo Robót Dekoracyjnych“.
- 129 — Ministrów: Przemysłu Ciężkiego oraz Górnictwa i Energetyki w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Zjednoczone Zakłady Gazu Koksowniczego“.

Orzeczenia:

- Poz. 122 — nr 2 Ministra Administracji Publicznej wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przejściu przedsiębiorstw na własność polskich osób prawnych prawa publicznego (związków samorządu terytorialnego).
- 130 — nr 3 Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przejściu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Depart. Org.-Prawny, W-wa, Pl. 3-ch Krzyży 5.
Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsięb. Państw. Wyodręb., W-wa, Foksal 15. tel. 8-50-07.

PRENUMERATA: kwartalna 540 zł., półroczna 1.080 zł., roczna 2.160 zł.

PRENUMERATE PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch“, W-wa, ul. Srebrna 12, Konto PKO I-14000

Cena numeru 60 zł.

Druk „Prasa Demokratyczna“, W-wa, Zamów. Nr 10 z dn. 22.II.50 r. — do druku 28.II.50 r. nakład 10.000 egz. B-102.127